

פסקין הגאון הרב יוסף קאפה זצ"ל

כשלוש מאות תשובות קצרות לשאלות
שהופנו אליו ע"י אברך נ"י וענה הרב בקצרה
וקבלתי רשות מה아버ך הנ"ל להעתיק הדברים ולפרסם ברבים בעז"ה,
עבור תלמידיו של הגר"י קאפה ולומדי פירושיו
הובא לרשות הרבים ע"י משה צורייאל למען תועלת מבקשי ה'

חשוון, שנת תשס"ח

מבוא קצר

אין ביכולתי לתאר במלים גדולתו של איש כביר מעשים הרב הגאון יוסף קאפה זצ"ל. עצם הדבר שכתב מעין "שיטה מקובצת" לכל חלקי "משנה תורה" לרמב"ם, עבورو השתמש בשלוש מאות ספרים (כפי שמתועד בלוח ראשי תיבות של הספרים שהביא, לוח הנדפס בסוף כל פרק) כבר מפליא. הרי לעורך עבודה כזו דרש מהמبارר שידע כל התלמוד-Collo בבהירות, בביטחון וביעון, וגם ידע את שיטותיהם של גדולי הראשונים שעסכו בסוגיות ההן. כל זה היה ביכולתו של הגאון הגר"י קאפה. רוכל זה נספה על מפעליו הכבריים בתרגום כל פירוש המשנה לרמב"ם, מורה נבוכים, חובות הלבבות, והרבה מספרי רבנו סעדיה גאון.

ידוע כי כמה מאות ספרים הקשו על דברי הרמב"ם, או מפני שלפעמים אין דבריו תואמים את הנאמר בתלמוד, או מפני סתירות שבדבריו, או מפני שדבריו אינם ברורים דימ. קיבל על עצמו הגאון הגר"י קאפה ליישב ולתרץ קושיות אלו. על פי רוב הוא מביא דבריהם של מחברים אחרים שענו תשובה אליהם, ולפעמים מחדש מעצמו. ובהז שירות רב לאין ערוך לכל אהובי תורה ה'.

המפעל הגדול הזה נדפס בעשרים וארבעה כרכים עבים. ותועלתו עצומה במה שלפנינו כי גופו דברי הרמב"ם הוא נוסח כת"י תימן, שהואאמין ומדויק ביותר, כדורי העורכים של "רמב"ם פרנקל" ("זמנים", עמי תשכ"ט). ומשולבים בדברי הביאור שלו מוצאים אנו חידושים רבים, הלכה למעשה. אין ספק שהידושים אלו מגיעים לכמה מאות, אבל אני לפה קט יכולתי למדתך רק מקטת מספרו, וגם לא כל דבר ציינתי לעצמי בשעת לימודי, ולכן לאסוף לעת עתה רק כמה הידושים בלבד.

עוד לפני זה הגיע לידי ידיעה על אברך יקר אחד שהחכט עם הגאון זצ"ל ורשם לעצמו ולזרות, מה הרוב פסק לו. וכיוון שכונתי לשם שמיים, להגדיל תורה ולהאדירה, בקשתי ממנו רשות לפרסם הדברים. אמןם הדברים הובאו כאן ללא מקורות, ולא משא ומתן ההלכתית. אבל יש בדברים ערך למוקדי הגר"י קאפה ולהולכים בעקבותיו. ומפני שיש לששיב הרב עצמו, הקדמנו להביא כאן דבריו לפני האוסף שאספתם מביארו ל"משנה תורה".

גם ערכנו מפתחות עניינים, לפי סדר התשובות (שקבענו להם מספרים) שייהיה קל למחפש למצוא את מבוקשׁו.

אם יש בידי תלמידים נוספים חומר הלכתית, אם יביאו את הדברים לידיעתי, שמא נזכה להדים במהדרה הבאה.

כן דברי המו"ל משה צורייאל

**להלן מקטת מדברי הגאון הרב רצון ערוצי,
בהתיחסו למפעל הגר"י קאפה בכיאורו ל"משנה תורה" לרמב"ם**

א. הרמב"ם הוא המפרש של הרמב"ם הגר"י קאפה נותן זכות קדימה ועדיפות עליונה לדברי הרמב"ם עצמו ממוקורותיו השונים, כדי לבאר את דבריו במקור אחר. מפירוש המשנה לרמב"ם, תשובותיו, אגרותיו, מורה נבוכים, מכתבי רפואה. ובאמת התברר שהיו מגודלי המפרשים הקלאסיים של הרמב"ם שלא טרחו לעיין במקורות אלו ונאלצו להסביר את דברי הרמב"ם לפי הבנתם, ולא תמיד כיוונו לדעתו. זאת ועוד. אותם מפרשים לא פעם פירשו את דברי הרמב"ם על שיטות פרשניות אחרות, שכן מפורסמות, אבל מבל שבחחנו מקורות אחרים של הרמב"ם, שהרמב"ם יש שיטה יהודית. בעוד שהגר"י קאפה גילה נאמנות לשיטתו זו, לתת עדיפות בפירוש דברי הרמב"ם לדבריו מקורות אחרים.

ב. הגר"י קאפה נתן עדיפות לפירושים שהם על דרך הפשט ולא על דרך הפלפל.
ג. הגר"י קאפה בפירושיו נתן עדיפות קודם לקביעת המציגות הייאלית ואה"כ לביאור ההלכה וקבעתה. הוא נאמן בעניין זה לדברי הרמב"ם במורה נבוכים (ח"א פרק עא) ש"אין המציגות ממשכת אחר הסברות, אלא הסברות ממשכת אחר המציגות".
ד. יליקוט פירושים, מעלה שלוש מאות מפרשים. כך יכול הלומד לעסוק גם בפירושים המקובלים וגם לעיין בדברי מפרשים שאין ספריהם בהישג יד של כל אדם.

1	כשרות תנור, בשר ואח"כ חלב
2	ספר התומך במדף הארון
3	מוזזה, ברכה אחרי שנפלה
4	הगעלת כלים, נקיון לפני
5	הגעלת כת סכך והלהב
6	חפלה, ווסת לוי רמביים
7	ציצית, כריכה ללא קשרים
8	תפילה, סעודת ג' ממשיך בה
9	עוגה אשר רולבה דבש וכו'
10	תורה, בטלחה עברו שקי ציבור
11	ברכה על מגילה, לאשה
12	תורה, קבלת כסף עבור לימוד
13	זמןן של עשרה, דגן?
14	שבע ברוכות, על סמך איזו אכילה?
15	מים אחרים
16	מינקת, אם לבדוק לבני תשמש
17	הלוואה סאה בסאה
18	פסה, משוחות שניים של ילדים
19	פסה, חרופות שיש בהן חמץ
20	פסה, חבליים בהשש חמץ
21	כויות, בכדי אכילת פרט
22	פסה, אבוקת מוך, אם ראייה לאכילה
23	כסף, אם לקביל כסף ממשליך בהטעה
24	שימוש בחפץ החבו ללא רשותו
25	לימוד בית יוסף, אע"פ שישכח
26	תפילה, הוספות ביוצר של שבת
27	צניעות, ערובב גברים ונשים
28	כסף, קופת חולמים, התעה
29	כסף, קנייה ע"י ת"ח בלא תשלום מע"מ
30	שיעור כזית ורבייה
31	פסה, אין ברכה אחרונה על הcosaות
32	פסה, השהיית בשום
33	פסה, חמץ שבספרי
34	פסה, הדיר בcosaות
35	יעיתון עם שם קודש, לשירותים
36	כתם אשר הצין שחזור
37	חפלה, אם מתפלל שהרי מצטרף לבני מוסך
38	חול המועד, גירוש
39	ציצית, הידוק של הרמב"ם
40	אביידה, חמץ שנמצא בבית
41	לימוד סוגיות לפני למידה "בית יוסף"
42	יעיון עם שם ה', בשירותים
43	שבת, הנחת כל עיל המיחם
44	שבת, כל עם מים ליד הנהר
45	חול המועד, ציר או כתיבת דברי תורה
46	תפילה, שתיהה לפני התפילה
47	ספרית העומר, מזיקה
48	שבת, פתיחה בקבוקים
49	חול המועד, כבשת בגין
50	חול המועד, גילוח
51	נטילת ידיים בשירותים
52	שבת, נר של חשמל
53	כתיבת אותיות ללא שרוטות
54	שבת, לתקווע לפני כניסה שבת
55	שבת, כסוי כלים, אוהל
56	שבת, פתיחה קופסאות
57	זמן, מדידת שעות וריחה וקיעה
58	פרישה סמוך לווסת, באשה הרה
59	ספר תורה, עיירוד קלף
60	חול המועד, כתיבת דברי תורה
61	תפילה, ברוך שאמר וכו' אחרי התפילה
62	ברכת נת"י לבני התפלה
63	היכלול, האם רמביים הודה לטמכותם
64	ברכה, צורתה
65	ברכה, נסיעה ברכב וחשב לשינוי מקום?
66	ברכה, שינוי מקום מחדר לחדר
67	ברכה, דבר שלא בא לפאת את הפת
68	ברכה, עוגה או גלידה לפני סעודה
69	ברכה, בוראקס וسلط
70	ברכה, ברך על שכור בורא פרי הגפן
71	היסח הדעת
72	טיבול במשקאה, אכילה בלי ידים
73	נטילת ידיים, ספק ביום
74	ברכה על נס, גם על דבר טבעי?
75	ברכה על נס, גם על דבר טבעי?

ברכה, עקר ע"ז מארצנו	76
ברכה על ישוב חדש בארץנו	77
ברכת שהחינו, אחרי שקנה	78
תלת הדרך, שאין בה "מלכות"	79
שבת, ניקוי בגד כחול כהה בשבת	80
ברכת הדעם	81
ברכה על בתים עכומים	82
דימום באשה, חשש הפליה	83
דם, התקין תוך רחמי	84
שבת, הפסדה ממוון כדי למעט באיסורים	85
ממוני, שלם בהמאה נואגדה ההמאה	86
תפללה, הפסקה כדי להסיר דבר הטורדו	87
דם, בדיות מואה אצל חכם גנסף	88
שבת, טلطול שופר	89
שבת, איסורי נגאה מאיסורי דרבנן	90
ממוני, היתר עיסקה אחריו ההלואה	91
ברכה במרחץ בקראוואו, שאלה בשינויו	92
שפוף, טיב כוונה לשמיעה	93
ראש השנו, ברכת שהחינו ביום ב'	94
תפללה, הפסקה כדי להוציאו קטן	95
שפוף, מה שיירט לשחק תקיעות	97
שפוף, תוספה תקיעות	98
תפללי, הנחת קרוכות אם אין הפסה	99
שפוף, תרואה שאינה תינוגן	100
דם, מראה שיש להסתפק בו	101
ברכת שהחינו, לפני ברכת ההנאה	102
ברכת אשר יציר, מתי הפיד הברכה	103
ברכת אשר יציר, אורי פוקי דזרמה	104
תפללה, אמרות "היא שמיה רבא" בפסודין	105
שבת, לומר לנכרי לעשוות בשינויו	106
תפללה ותיקין ביחידות	107
תפללה, הוספה בנוסח שמוע'	108
חפילה, לחזור על מלים בשליא כיון בהם	109
יום כיפור, אפשרות למי שיכל להעתף	110
צייצית, האם לברך על טלית קטן?	111
שבת, טלטול אקדח בשבת	112
ברכה, המנת החלוי לאוכל בביתו	113
שבת, הפסקת פעולות שעון	114
נדור, על ביטול שבועת הפחדה	115
ברכה, על שוקולד	116
ברכה, על וולה	117
טבילה לבבלי קריין	118
שוזל, כאשר טיפות שkopות	119
ערווה, מניעת ילדים מלראות באם שלהם	120
מעשר על גענע	121
גול, שימוש במדי צה"ל שלא כחק	122
מוזזה, הכרת אות ש'	123
ברכה, על מחית תפוחי אדמה	124
רוח שאינה מזויה, הגדרתה	125
שבת, תחומיין, מעשה שבת?	126
ממוני, החזקתן ממוני לבען ערךת השבון	127
כשרות, כדוריים שיש בהם ג'ילטין	128
טבילה, החיצה במייעוט שמקפיד	129
ותיקין, נז נראה או אסתטונומי?	130
הפגנה פוליטית, אם להשתחרר	131
כשרות, שימושים שלא נבדק מתולעים	132
דם, האם להתרום מהמת ספק ספקא	133
טבילה, פעם ב' מהמת ספק, אם לברך	134
צייצית, חות שנקרוע אם לקישרו	134.4
דם, מואה שנאבד מהמת משמשו	135
דם, מראה שנitin לגודרו	136
דם, פצע באותו מקום	137
נر חונכה, ברכה על הראייה	138
נר חונכה, החזר מאוחר יממה שליח	139
שבת, תוכייה שנפללה מהמספקים	140
שבת, תקיעת חלק בכלי בחזקה	141
לשון הרע, לתהועת רוחקה	142
דם, בעת עשיית צכדים	143
שבת, טלטול מכשיר השמלי	144
כשרות, הזרת שיש שלוחן במטבח	145
שבת, הזרת מכביר השמליל, טרמוסטט	146
שבת, מעשה עיי' קטן או עיי' שניין	147
שבת, הבררת מזון מכלי לכלי על האש	148
ממוני, כליל שנשבר בחנות	149
150	

151	רופא, גילוי סוד על מחלות אידיס
152	מוזוזה, גנגיא הדלקת לאציגת מוזוזה
153	מוזוזה, "גדיר חיה" אם נחשבת מהיצה
154	חנוכה, חינוך קטנים לברכאה
155	שבת, שימוש בחשלה אוורי הפסקה
157	מעשר, בצל שגדל על המים
158	אבדה, חפץ המונח זמן רב
159	לשון הרע, תלונה על רופא
160	תפלילין, הנחת של ראש בשקע
161	דם, בדיקה לאור השמל
162	דם, בדיקה לאור היום
163	ברכת ריח טוב, ורוכב ציבור אינו נהנה
164	ברכת ריח, על דבר מיועד לאכילה
165	מוזוזה, פתח שאיני בו פצמים
166	נדחה, פוללה אשתו משמשתו
167	שבת, אמירה לקטן לומר לחברו קטן
168	דם, טיפה קטינה כקרטין
169	תפלילין, שנייני במצוות האותיות
170	שבת, הפסקת השמל
171	אבדה, יותר משעה פרוטה
172	חוליתה, טיגון בשמן עמוק
173	שבת, לעבר אדרבן כדי להציג מידאוריתא
174	שבת, אסרו הדנה מההימנות
175	ספר בשורותים, ושם קודש מוסתר עיי' דפים
176	פורים, אמית דברי תורה מותך שכורות
177	תפילה, שכח לומר עלה ויובא
178	cash, לסמן על טבח השואל על כל דבר
179	ברכת החזון, אחורי שהטעור מהשנה
180	מן, הגהאה שחוורה, לשלם אגרא לבנק
181	ברכה, על קריית רוגנגול
182	שבת, שהייה על פלאטה
183	ברכת, להזיק מאל ביד ימין
184	שבת, אורח מಡליק בחדר שלו
185	מןון, על ריווח המוביל
186	שבת, אוכל חם בשבת
187	שבת, הטמנה אוزو בשקייה
189	齊次性, הטלו עיי' קטן
191	הפטורה, במנחה של תענית עיבור
192	ירושלים, לדור בה למאות עיי' שבה
193	תפילה, מנחה גдолה בכלל
194	אבלות, אם להשתחרר בטווילם
195	齊次性, אם להיטל בליל?
196	אליהו והנוך, מיתתם
197	חול המועד, קריאה בספר תורה
198	תפילה, מנחה ומעריב זה אחריו זה מיד
199	חויר, נגנוו סמווכה לשם
200	חמצץ, על מכירת חמץ במכעלים
201	חמצץ עבר עליו פ██ח, הגעתה כליה
202	יום טוב, כיבור עיי' סגירת ברז
203	שבת, טליתת כיר ויש בה נמלים
204	דם, מואה הנמס ברוק
205	דם, מואה הנראת בניר
206	ברכת "מזל טוב"
207	ברוך, פירוש המלה בברכות
206	מזל טוב, אמירותו
208	cash, היתוך דבר רחף שנכבש
209	תפילה, כיצד כורעים?
210	יום עצמות ויום ירושלים
211	ספרת העומר, שכח יום אחד
212	תפילה, עקירת רגליים בחזרות ש"ז
213	giloh, מה זודל השיעור
214	שבת, לכון שעון מעורר
215	שבת, לפתח פלסטטר בשבת
216	שבת, צוורן שרשיה וובה
217	נטילת ידיים, הפסקה כדי למלאות הכלוי
218	נדחה, הפרדה המטאות
219	cash, אבקת הלב מהוויל
220	ברכה, מול טיטול מלא
221	שקר, אם לתה אישור לאברך שככלו אחר
222	齊次性, שמירה שלא יתעדבו החותמים
223	ברכה, האם להבדיל בין Km לפניו החותם
224	齐次性, רחיצת נשים ביום, וש מציל
225	cash, ביצה שהטבילה בו שאר
226	מורה שאינוழיר לתלמיד עבודתו

227	נטילת ידים, ידים יבשות?
228	צניעות, אשה בלי גרביהם
229	דם, מראה חום
230	סוכה, דפנות עיי' סדיינים
231	חינוך, אם מותר להכחות קטן המזיק
232	דם, מראה על גוף צוחב
233	דם, ספק חוט או שורה
234	דם, אשה שלבשה צבעונים
235	ברכת גומל, על תינוק שהיה חולה
236	ברכת הומרל, על נסעה בכישייש"
237	שביעית, אין למורע על התרור מכירה"
238	גילוח עיי' מוכנת גילוח
239	נדח, בדיקה ביום ז' לפני החזות יום
240	כשירות, אכילת גרעינים לא בדיקה
241	שבות, אכילת תרופת אזרחיות רציפת
242	ממון, חיוב לשלם מס גם שלא טובעים
243	שם ה', בשירות חזאי פטוקים
244	צדקה, עיי' מותן ספרם להכברו
245	צום, הנקבע עיי' יצברו סמיים, קריית ויחל
246	כשירות, חלה שאיפת יהוד עם שרר מזון
247	ממון, אם מותר להשאיל לאשתו ספר שאול
248	דם, מראות
249	כשירות, מדיח כלים חלבי ובשרי
251	מוזזה, ברוחבת בית הכנסת
252	מעשר, אם לסמרק על זיהוי מקומות הכתוב על הארגז
253	אבידה, אם הממונה על שמיות ליקח לעצמו
254	תפילה, אם המאריך ב"שמע" ימתין עד לאחר "קדושה"
255	פרויים, משלו מנות
256	כשירות, אכם כלי וולע מגבו
257	כשירות, כלים חלבי ובשרי, על פלאטה חמה
258	כשירות, תשיל פורה שהתבשל בחלבן בן יומו
259	שבות, תרופה בשבת בשינוי
260	הפליה בעובר שהוא וויל
261	תפילה, הוספה מזומנים בפסקוי זמורה
262	נדח, אם אשה תבדוק עד צאת כוכבים
263	ברכת התורה, להשין שינוי קצחה
264	פסה, מצה שעירה נברב פסה
265	רמב"ם פסק מבטלת נגד הגمراה
266	פורים דמקפידים החל בשבת
267	ברכת אילנות
268	שבות, בסיס לדבר האסור
269	שבות, טלולמים שהיו ותוחים בכנסית שבת
270	שבות, מבשל שבת אסור למי שנעשה עבورو
271	רב הרואה שיש המוללים בו
272	כשירות, בדיקת תולעים
273	כשירות, אם מסמרק על הרבענות
274	חול המועד, אם מותר לאכל ללימוד תורה
275	חול המועד, איסור תחומיין
276	שבות, הדבקת טיטולים
277	כשירות, לאכול רק "ולק"
278	ימים טוב, הגדלת שלחתה
279	רביית לשלם לבנק
280	שבות, רחיצה בחמים
281	days, בדיקה עיי' ניר
282	שבות, רוחיצה במים מודר שימוש
283	שבות, רוחיצה במים שקיימות קצחים
284	שבות, רוחיצה במים שקיימות קצחים
285	שבות, טלול שעון בירושות הרבנים
286	טבלית פותחן כלים, אין צורך
287	ברכת הוגמל על טישה עפ' הימים
288	מקווה, זהולין
289	ציצית, בגד שיש בו קורעים רבים
290	שבות, טלול אגרטל פרחים
291	כשירות, מגע כליז בכליז
292	ממן, התחרותותות ליד חנונות
293	מנגיג המדינה בממננות
294	כתיבת אותן ה' כשם הקב"ה
295	ימים טוב, פרישת טלית כמו אהל
296	מיללה, מתי ברכות "לרבנן"
297	שבות, הפסקת קול שעון מעורר
298	מיללה, מהל סיעע להיתוך
299	פרו ורבו, תפירות הצוררת
300	
301	
302	

שאלות ותשובות

1. שאלת: האם מותר לאפות בתנור בשר ואחר כך חלב (בתבניות שונות)?
תשובה: מעיקר הדין מותר לאפות אותם בזה אחר זה בלי שם הפסק, דהיינו לאו מילתא היא. לרוחה דמילתא עדיף להפעיל את התנור כרבע שעה בין זה לזה.
2. שאלת: האם מותר לתמוך מדף על ידי ספר קודש, כאשר המדף משמש אף הוא לספרי קודש?
תשובה: אסור.
3. שאלת: האם צריך לברך על קביעה מזויה כאשר היא נפלת בשבת, ויש הפסק בין נפילתה ובין קביעתה?
תשובה: יש צורך לברך.
4. שאלת: האם יש צורך לנוקות את הסירם לפני הגעלת, באופן שלא ישאר אפילו נקודות שחורות קטנות?
תשובה: אין צורך בכך, כיוון שאינו מחייב על נקודות אלו.
5. שאלת: כיצד ניתן להגעל סכין, כשהלהב מוכנס לתוך הקת, ואין יכולת לפרק את הלחבן?
תשובה: יש להגעל כמה שאפשר, ואין לחוש לשינויים בעלמא הבטלים לכלוי.
6. שאלת: האם להתפלל בנוסח סידור "שיבת ציון", או בנוסח הרמב"ם המופיע בהלכות תפילה?
תשובה: יש להתפלל לפי נוסח הרמב"ם, ואפילו שכיהם אין מי שמתפלל בדיק לפי נוסח זה.
7. שאלת: האם לכורוך את החיצית בעלי קשרים כלל, או שיש לקשור בתחילת שני קשרים?
תשובה: אין לקשור שום קשר לפני הכל, ודלא כמנגן תימן.
8. שאלת: האם מותר להמשיך בסעודה שלישית, באופן שאתבטל על ידי זה מתפלית ערבית במניין?
תשובה: מותר להמשיך בסעודה כיוון שהעוסק במצבה פטור מן המצווה.
9. שאלת: עוגה שרובה עשויי מבדש או מסוכר האם מברך עליה בסוף על המחהיה?
תשובה: בסוכר הבעייה אינה מתעוררת, כיוון שהטוכר נמס ומתרbullet במציאות לעוגה. אבל גם בעוגת דבש וכדומה יש לברך על המחהיה, ואפילו שיווצה שלא אכל כזית דגן, דהdblsh מתרbullet לכמה ונחשב כמוותו לצרף לשיעור.
10. שאלת: אדם שיכול להמשיך ללימוד תורה, האם הוא רשאי לעסוק בצרכי ציבור (כעיסוק קבוע)?
תשובה: על פי דברי הרמב"ם בתשובה סי' קכג: "כל הצורך לתלמידו אסור לו לבטל תלמודו לצרכי ציבור אלא אם כן היה שם צורך גדול מאד, או שאין שם מי שימלא מקומו". והגדרת מי "שנצריך לתלמידו" כתוב הרמב"ם קודם לכך: "שהוא עדין למד ומהיכים ועדין אינם שלם ולא היה תלמודו עורך בפיו". והגדרת מי שאינו צריך לתלמידו: "שאינו צריך להتلמוד כלומר שאינו צריך לעיין בספר ולהתעסק בו עסק גדול".
11. שאלת: אשה ששמעה את המgilah ולא הספיקה לשמעו את ברכותיה, האם צריכה לשמעו שוב בברכות?
תשובה: אין צורך, כיוון שהברכות אינן מעכבות את המצווה, וכבר יצאה ידי חובה. ולא דמי לברכות ק"ש, דההם הברכות אינן ברכות המצווה, ועומדות בפני עצמן.
12. שאלת: האם אין בעיה לייסד כולן שאברכיו מתרפרנסים מלימוד תורה?
תשובה: כיוון שהיומ זו עת לעשות לה, כי בקושי רב ניתן לגבור בתורה בלי להתרפרנס ממנה, שפיר דמי.
13. שאלת: האם בזימון של עשרה יש צורך שהשבעה יאכלו דוקא פת או שנינתן להסתפק בדגן?
תשובה: יש צורך דוקא בפת כלשון הרמב"ם. ומה שהסביר את סטיית הרמב"ם מלשון הגמara שנתקה דגן, דהוא משומש שאין דרך לקבוע על מעשה קדרה, הוא לעיכובא.
14. שאלת: מה צריך לאכול בשביל לברך את השבע ברכות?
תשובה: צריך לאכול פת ממש, ואין להסתפק במזונות.
15. שאלת: האם יש צורך ליטול בזמנינו מים אחרים?
תשובה: לפיק מה שכתב ר' אברהם בן הרמב"ם הרי שהטעם שלמלח סדומית הוא רק כדי להפחיד את הממון ולהזק את התקנה. אבל זה לא הטעם העיקרי, ולכן חייבים גם היום, ודלא כתהוספות. וזה שלא מברכים על זה, זה רק משומש שחז"ל לא תיקנו על זה ברכה. אבל אין זה משומש שزو רק סכנה.
(השיב התלמיד: ונראה דזה נוגד את מה שכתב הרמב"ם להדייא, בהל' ברכות פ"ו ה"ב, שאין מברכין עליהם אלא מפני הסכנה, וצ"ע. והרב קאפה טען שאין זה מוכרכה).

16. שאלת: האם מינקת צריכה לבדוק לפני שימוש?
- תשובה: נראה שכן, דברມב"ם אין חילוק.
17. שאלת: האם ניתן להЛОות סאה בסאה בדברים שאין דרך להקפיד עליהם ובתוספת מועטה תשובה: מותר, כמו שתכתב הרמב"ם שאם אין דרך להקפיד על זה – מותר. (העיר התלמיד: ובמתנה מועטה רשאים אפילו אם אין הם תלמידי חכמים).
18. שאלת: האם מותר לקיים בפסח משחחות שניינימ לילדיהם שדרכם לבולען במקרה?
- תשובה: מותר לקיים.
19. שאלת: האם מותר לקיים תרופות שיש בהם חשש חמץ?
- תשובה: אם הם ראויות לאכילה כדוגמת הסירופ – אסור, אפילו שאין בהן כוית בכדי אכילת פרט, מכל מקום יתכן והחמצה הוא בוגדר של עשויה做强. (תוספת התלמיד: בשנה לאחר מכן פסק הגור"י קאפה שאין צורך לחושש לכך). אולם כדורים וכדומה או משחחות שאיןם ראויים לאכילה – מותר.
20. שאלת: האם יש לחושש שבתלויים או במוציאים אחרים נפל חמץ כלשהוא ואסור לקיים?
- תשובה: מותר לקיים, דאיין לחושש לחמצה שהוא פחות מכוית בכדי אכילת פרט.
21. שאלת: האם כוית בכדי אכילת פרט הוא גם שיעור של כמהות או רק שיעור של אחוז?
- תשובה: זה גם שיעור של כמהות, וכן בפחות מכוית אין אסור לקיים, אלא אם כן זה עשוי לחזק וככל'.
22. שאלת: האם אבקת מרק שלא רואיה לאכילה כמהות שהיא אלא על ידי הכהנה וכו' נידונת כראיה לאכילת אדם ואסור לקיימה?
- תשובה: כיוון שעשויה לאכילה בדרך זו, הווי דרך אכילתה בכך, ואסור לקיימה.
23. שאלת: אם משרד החינוך מאפשר למורים לשכור דירה בעיריות פיתוח בכל גודל שהוא, האם מותר לשכור דירה כפולה, ולשכן בחציה משפחה אחרת שאין לה זכות של משרד החינוך?
- תשובה: כיוון שמשרד החינוך לא מגביל את גודל הדירה – מותר.
24. שאלת: האם מותר להשתחמש בדבר של הזולות כשבודר לי בודאי שהוא רשאי?
- תשובה: אסור, כי לא ניתן לדעת בדברים כאלו בודאות. (העיר התלמיד: לכארוה הדבר נסתור מההיא דMRI בר איסק בריש אלו מציאות, دمشמע שהבעיה היא לא בחסור הידייעה אלא שהרשויות שתהיה בעתיד לא מועילה על העבר).
25. שאלת: האם צריך ללמוד ב"י בכלל, אף שקשה מאד לזכור כל מה שנאמר בו?
- תשובה: חשוב ביותר, דעת"פ יש צורך ביכולת התמצאות.
26. שאלת: האם לומר בשבת בוקר בברכה ראשונה של קריאת שמע את הנוסח של שבת או לומר כבימות החול?
- תשובה: יש לומר כבימות החול ולא כבשתת.
27. שאלת: האם מותר להושיב בשבת ארוחה משפחות עם ילדים ביחד, כשהכרה יצא שהגברים והנשים יושבים מעורב?
- תשובה: כיוון שאין ברירה יש להקל.
28. שאלת: יש חיוב גמור לדוחה, כל עוד לא פטרו אותו באופן رسمي ממשיכים. ובפרט בקופת חולים שננים מדברים שהציבור לא חייב לממן אותם לתלמידי חכמים?
- תשובה: יש חיוב גמור לדוחה, כל עוד לא פטרו אותו באופן رسمي ממשיכים. ובפרט בקופת חולים שננים מדברים שהציבור לא חייב לממן אותם לתלמידי חכמים.
29. שאלת: האם מותר לקנות דבר בלי קבלה, כדי להפטר מתשלום מע"מ, בגין היומיות תלמיד חכמים?
- תשובה: יש לחלק בין מסים המוטלים על הגברא, שבזה נפטר הת"ה, ובזה לא שיקד דין דמלכותא, ובין מס המוטל על החפץ, שלא גברא מוכחה לקנותו. ובקנייתו הוא מכניס עצמו להיבוב ועלו לשלם. (העיר התלמיד: הדברים צע"ג ואני מושמע לכך מלשון הרמב"ם בפירוש המשנה).
30. שאלת: מהו שיעור כוית במצוה ובמרור ורביעית ביין?
- תשובה: שיעור כוית 15-10.5 גרם מצה ושיעור רביעית 86 גרם. (הערת התלמיד: לכארוה לא כן, אלא החישוב נעשה דווקא על פי נפח).
31. שאלת: האם יש צורך לברך ברכיה אחרונה על הכוונות הראשונות בגין זמן ההפסק הגדל שבין הכוונות לשניה? וכן האם צריך לברך ברכיה אחרונה על הכלוף?
- תשובה: אין צורך לברך, כיוון שההפסק איינו נקבע על פי משך הזמן אלא על פי העקירה מהמקום. ורק כאשר עקר ממקומו יש צורך שמשך הזמן לא יעבור על זמן העיקול.

32. שאלת: האם יש לחשש להשתיה בושם, כיוון שבמקומות מסוימים (ברוסיה) נהגים לשתותו בשעת הדחף?

תשובה: אין צורך לחשש, דבמקומותינו אף אדם לא שותה בושם.

33. שאלת: האם יש צורך לחשש לחמצ שבספרים, או שיש לסמוך על האור שמה שבעריבת החושים (בדלא עשווי לחזק) גם לפחות מכך, רק בגלל שבסך הכל יש שם צוית?

תשובה: אין צורך לחשש, דבסך הכל אין שם צוית, וכשהאור שמה.

34. שאלת: האם בכלל הכותנות נהגים דיניין החמורים (איסור בישול ותערובות וכו')?

תשובה: ראוי להחמיר בכלל.

35. שאלת: האם מותר להכניס עיתון לשירותים, אם יש בו אחד מהשמות הקדושים או דברי תורה?

תשובה: נראה שיש להחמיר ולא להכניס.

36. שאלת: כתם בגודל גריס בדיק שחציו שחור וחציו אדום, ונינתן לתלות את השחרור בדבר אחר, האם ניתן לטהר את כל הכתם?

תשובה: ניתן לטהר.

37. שאלת: מניין אנשים שמתפלל תפילה מוסף והיחיד מתפלל תפילת שחרית, האם נחשב תפילה במניין? וכשיעור 6 אנשים שלא התפללו ו-41 שהתפללו, האם חסיב מניין?

תשובה: בשני המקרים נחשב תפילה במניין. אבל אם אין רוב שלא התפללו איינו נחשב מניין (העיר התלמידי: לכואורה צ"ע החלוק שבין התפללו כבר ובין שמתפללים תפילת מוסף).

38. שאלת: האם מותר לגחץ בחול המועד?

תשובה: מותר, דגיהוז שלנו אינו נחשב כיבוס ולא דמי לגיהוז שלהם.

39. שאלת: האם יש לחשש שההידוק של הרמב"ם אינו נחשב קשור לדעת הרא"ש ו מבטל מצות עשה? תשובה: אין לחשש, דלא מציינו להדיא שהרא"ש פליג על זה, ומסתבר שאם היה רואה את ההידוק היה מודה.

40. שאלת: חפץ שנמצא בביתי, האם צריך להכריז עליו?

תשובה: ניתן להשאירו בביתי ולהמתין שבعلוי יבואו לשאול עליו.

41. שאלת: האם כדאי ללמד את הסוגיות והראשונות טרם שלומדים את הבית יוסף?

תשובה: כדאי ללמד את הגמרות לפני כן, אבל אין צורך ללמד את הרשונות לפני כן.

42. שאלת: האם מותר להכנס עם ספרי חול ועיתונים לשירותים (דיש בהם לפעמים שמות ה')? האם יש צורך לגונזם?

תשובה: אסור להכנס עליהם לשירותים, דהיינו מנהג בזכרון. אבל מותר לזרקם דיליכא בזזה בזכרון כולי האי.

43. שאלת: האם מותר להניח כלי שיש בו TABSHIL צונן על גבי מיחם בשבת?

תשובה: מותר, והרמב"ם שאסר התכוון רק באופן של הטמנה.

44. שאלת: האם מותר להניח מים בתוך הצלחות של השמן של נרות שבת?

תשובה: מותר, והרמב"ם שאסר דבר רק על מים שמניהם לאחר הדרקה מהוחן לנור.

45. שאלת: האם מותר לצירר להנאותו בחול המועד?

תשובה: אסור, וגם דברי תורה אסור לכתוב במועד ואין זה דבר האבד.

46. שאלת: האם מותר לטועם או לשותה לפני התפילה בגלל שהוא צמא?

תשובה: אין להתיר דבר זה כלל, וימתין עד לאחר התפילה, וכך אם משכים בבוקר מוקדם.

47. שאלת: האם מותר לשמווע מזוזקה ובפרט בספירת העומר? תשובה: מותר לשמווע מזוזקה מקלט או מרדינו (תוספת התלמיד: ואפילו מזוזקה קלאסית), דהיינו כלי הניגון ממש. וכן מותר לשמווע שירי קודש (תוספת התלמיד: ומשמע דאפיilo מכל הניגון עצם). ובמספרת העומר אין לחשש כלל לשום דבר.

48. שאלת: האם מותר לפתח בקבוקים, קופסאות שימושים ושקיות בשבת?

תשובה: הכל מותר.

49. שאלת: אם נגמרו לו הבגדים בחול המועד, האם יכול לכבسم?

תשובה: אסור לכבسم וכיין מספיק מערב ההג.

50. שאלת: האם מותר לגלח בחול המועד, למי שעושה כן בכל יום?

תשובה: הרי זה דומה לכל פשתן שהתיירום, שלא יועל לו שיכבש ויגלה מערב הרגל, דשוב יהיה מנוול.
ולא דמי לשאלת דלעיל, דהאם יכול בקהלות לדאוג לעצמו שלא יגיע לנצח זה.

51. שאלה: האם מותר ליטול ידיים בשירותים?
תשובה: יכול לבדוק בחוץ וליטול בפנים.

52. שאלה: האם מותר להדק נורות שבת וחנוכה בנורת החמל, והאם בכלל הגזירה של שמא יטה?
תשובה: אין לנורת החמל דין של נר, ולא יוצא ידי חובת המצוות הנ"ל, ולא בכלל הגזירה הנ"ל.

53. שאלה: האם יש צורך לכתוב שרוטט גם על אותיות שלא כתובות כתוב אשורי?

תשובה: צריך, אבל ניתן לנגן כהוראת מיימון אבי הרמב"ם שינקד מעל המלא ובזה יחשב כאילו שמחק אותה.

54. שאלה: האם גם היום יש צורך לתקוע לפניו השבת ולאחריה?

תשובה: זה מנהג רצוי, וכדי היה לחדרו, ניתן לעשותו לאו דוקא בשופר, ודוקא כשיש ציבור.

55. שאלה: האם מותר לכנות כלים בשבת, באופן שיש רוח של טפה מהתבשיל שבתוכו?
תשובה: מותר, ולא אסור אלא רק בחביטת של יין, שיש צורך בחיל האויר כדי שהיין יתסוס.

56. שאלה: מדוע אין לחוש לעשיית הנקב עצמה בkopfasot וכדומה?
תשובה: אין איסור עצמי על עשיית נקב, וכל האיסור הוא רק על עשיית הכלי שיש בו נקב (הערה התלמיד: זה צע"ג)

57. שאלה: כיצד למדוד בפועל את שעות היום (איך לחשב את עמוד השחר), ומתי מתחילה היום לעניין חישוב השעות של ק"ש ותפילה?

תשובה: עמוד השחר הוא התadmota ראשונית בفاتי מזרחה. היום מתחילה בעמוד השחר ונגמר בצאת הכוכבים. צאת הכוכבים הוא צאת שלושה כוכבים, והשיקעה היא בוצאת כוכב אחד.

58. שאלה: האם צריך לפרש פרישה סמוך לווסת כשהאהה נכנסת להרือน, ומהי?
תשובה: אין צורך, ונחשב שנכנסת להרือน כshedla לקבל את הוסת הראשון. אין צורך בבדיקות ופואות לשם כך.

59. שאלה: האם ניתן לסמוך על ספרי תורה המיוצרים בארץ?

תשובה: לעניין ספר תורה ניתן לסמוך על גויל חום שלא שינו אותו, ואז ניתן גם לעבד אותו לשם. אולם לגבי התפילין הכהרים רק בקלף ודוכסוטוס אין למצוא כשרים, כי מה שעושים היום נחשב כבר עיבוד, והוא נעשה שלא לשם, או שאין זה עיבוד כלל.

60. שאלה: מדוע אסור כתיבת דברי תורה בחווה"מ,-Amay gr' ma'agrot shalom?

תשובה: כי אגרות שלום נכתבות עבורי שמחת המועד, אבל דברי תורה אין בהם צורך המועד.

61. שאלה: האם אפשר לברך ברכות ברוך שאמר וישתחבג גם לאחר שמונה עשרה, ולפיכך בלשון הרמב"ם אין הכרע כנגד הראשונים האוסרים לברך ברכות אלו לאחר שמונה עשרה, יש להמנע.

62. שאלה: ממנין מהה ברכות (שצריך לברך בכל יום) שהרמב"ם מונה משמע שאין לברך על נתילת ידיים שלפני התפילה?

תשובה: אכן צ"ע. (וain liyishesh shehao notel lanu shachrit v'mitna l'khol ha-yom, dlephi zeh la heila lo l'monat at berchata hanutila b'seudot shachrit v'bseudot urbita).

63. שאלה: האם ספרות ההיכלות היא אוטנטית והאם יכולה להתקבל גם על הרמב"ם?
תשובה: הרמב"ם לא התייחס אליה בשום מקום, ומשמע שהוא לא קיבל אותה. ואולם ברס"ג מבואר בספר יצירה הוא ספר שהיה מקובל בעל פה, כדוגמת ספר הישר או ספר מלhammadot ha-shem, ורק לאחר זמן כתבו אותו על ספר.

64. שאלה: מהי ההגדרה של צורת פת (לענין ברכת המוציא וברהמ"ז)?

תשובה: פת שיש אנשים שרגילים לאוכלה כלחם שלהם (לרבות פת עירקית וכדומה).

644. שאלה: האם סוכר חשוב תבלין לעניין זה שהוא מוציאו מיד פת (אם נילוש עמו)?

תשובה: כיוון שמדובר על כמה מועטה יחסית של סוכר אין זה מוציאו מיד פת.

65. שאלה: האם נסיעה חשוב כאותו מקום לעניין ברכה אחרונה?

תשובה: כן, ונitin אףוא לאכול ולברך במכונית תוך כדי נסיעה.

66. שאלה: האם משנה מקוםו מפינה פינה בבית אחד היינו גם מחדר לחדר?

תשובה: חדר אחר נחשב כבית אחר.

67. שאלת: מדוע מחשיב את הבשר לדבר שהוא נאכל להטעים ולהעrib, ואילו הלבן והדייסה נחשים בדבר שלא בא להטעים?

תשובה: בזמן היו אוכלים בשר רק כדי להטעים ולהעrib. היום מסתבר שהמצב השתנה.

68. שאלת: האם צריך לברך על עוגה או גלידה וכדומה ברכה אחורונה לפני ברמה"ז?

תשובה: כן, ולא כפי שמקובל.

69. שאלת: האם כשאכל למשל בורקנס וסלטים וכו' פטור גם מברכה ראשונה?

תשובה: באופן עקרוני אין צורך שהسلط יהיה נאכל תוך כדי אכילת הבורקנס, וכך יש לפטור את הسلط מברכה. אולם במקרה המסוים זהה הדבר לא נוגע, משום שעל בורקנס יש לברך המוציא להם מן הארץ.

שאלת: האם המזון מברך ברכת המזון לשאר גם כשהם יודעים לברך בעצמם?

תשובה:

70. שאלת: אם התכוון בתחילת לברך על השכר בORA פרי הגפן, ולבסוף סיים שהכל – האם יצא?

תשובה: לא יצא, דהולכים אחר הפתיחה, ואפילו שבפועל אמר את כל הברכה כתיקונה.

72. שאלת: מהי ההגדירה של היסח הדעת? הרי ע"כ הוא לא חושב על זה בפועל? ואם הכוונה שהוא הקפיד על נקיון הידיים, אם כן אין לזה שייכות לדעתו?

תשובה: הדבר באמת אינו מוגדר ובورو וצ"ע.

73. שאלת: דבר שטיבולו במשקה – האם מועיל כשאוכלים אותו שלא בידים?

תשובה: לא, ורק באופן שכורך ידו בפתח אינו צריך נתילת ידיים.

74. שאלת: כאשר יש ספק על מי נתילת ידיים, האם מותר לכתהילה ליטול, או שספק טהור רק בדיעבד?

תשובה: רק בדיעבד, אבל לכתהילה יברך את ספוקו ולא ייטול.

75. שאלת: האם נס הינו דוקא דבר לא טבעי? ואם גם דבר טבעי, האם יש לברך על ירושלים וכו', או על מקום נפיית הסקדמים וכו'?

תשובה: אפילו דבר טבעי חשוב כנס.

76. שאלת: ברכת שעיר עבודה זרה מארצינו – האם יש לברך גם על הר הבית?

תשובה: (חסרה התשובה)

77. שאלת: מה ההגדירה של "בישובן"? והאם צריך לברך על כל יישוב וישוב?

תשובה: על כל יישוב יש לברך ברכה זו, ואין צורך שהוא באותו זמן הקמתו. ויתכן באמת שהוא יctrיך לברך הרבה ברכות כאלו תוך כדי נסיעה אחת.

78. שאלת: האם ניתן לברך שהחינו גם לאחר שקנה, אם שכח, כל עוד הוא שמח על קנייתו (כמו שכתו באחרונינו)?

תשובה: כן.

79. שאלת: מדוע תלה את הצורך לברך ברכות הדרכן בכל מקרה, בזה שאינו בה חתימה, תיפוק ליה שאין בה מלכות ואין החoba ברכה?

תשובה: כי גם אם אין מלכות יש לה דין של ברכה. ומה שנאמר שככל ברכה שאין בה מלכות אינה ברכה, הינו דוקא אם חכמים תקנו בה מלכות והוא אינו אומר.

80. שאלת: האם בגד שהור וחידש הוא בדוקא, והאם ניתן לומר שעל כהה לא נגזרה הגזירה.

תשובה: הולכים אחר העקרון ולא אחר הפרט המסוים, וכך יש לומר שגם על זה נגזרה הגזירה.

81. שאלת: שכח ולא ברכ על הרעם, וראה רעם נוספת בתוך שלושים יומם, אם יכול לברך?

תשובה: צריך לברך. ובאופן עקרוני על רעם יש לברך כל עוד לא נתפזו העננים.

82. שאלת: האם בתמי גויים הכוונה רק לעובדי עבודה זרה או כל גויים?

תשובה: הכוונה לכל הגויים.

83. שאלת: אשה שראתה דם לאחר שעבר זמן רב (כהודשים) מזמן הוסת הקודמת, והדיםום היה ממושך יחסית לסתות הרגלים שלה, האם צריכה לחושש להפללה?

תשובה: אין היא צריכה לחושש כלל עוד לא ראתה שיצאה בריה שראשו בגודל של פיקה.

84. שאלת: אשה שיש לה התקן תוך רחמי, ורואה נימי דם, האם יכולה לתלות בהתקן, ואם אפשר להקל עליה שלא לבדוק לפני ברמה"ז?

תשובה: צריכה לבדוק אצל רופאה. וכל עוד לא נבדקה יכולה לתלוות בהתקן וניתן להקל עליה שלא לעשות בדיקה שלפני השימוש.

86. שאלת: האם צריך להפסיד ממונו כדי להציג نفس בשbeta בדרך שתהיה כרוכה בפחות איסורים? תשובה: כן.

87. שאלת: אדם שישלם בהמחאה והמורר איבד את ההמחאה. האם נחשב שכבר שילם, והמורר הפסיד את כספו, או שצורך לבטל את ההמחאה בנק, ולשלם למורר שוב? תשובה: אין להמחאה דין של תשלום ממשי, ומוטל עליו לשלם שוב. (תוספת התלמיד: ה"פתחי החושן" הורה שעיל כל פנים אין הוא צריך לדודף אחרי המורר כדי לשלם לו).

88. שאלת: האם מותר להפסיק בתפילהו ולכוון כוונה כלשהיא. ועכ"פ אם לא מצליה רשאי. ובברכה ראשונה לא מספיק כוונה כלשהיא ורשאי להפסיק כל עוד אינו יכול לכוון ממש.

89. שאלת: אם ראייתי מראה שהיה נראה לי טמא. והראיתי לחכם המוסמך ממי והוא התיר. האם אני רשאי לסמוד על הוראותו ולהקל לעצמי?

תשובה: אם הייתה אסורה אז אין לי להסתמך עליו. אבל אם לא הייתה בטוח מותר לי. (תוספת התלמיד: לא היה מספיק מודגש בדבריו שגם אם נראה לי שהוא טמא אז אני יכול לסmod על זה, כל עוד אני בטוח לגמרי. כיון שהוא עלי כך שאם היה מסופק אז היה מותר לי).

90. שאלת: האם מותר לטלטל שופר בשבת? תשובה: כן, כיון דatoi לגמיע ביה מיא. (תוספת התלמיד: זה תמורה, אך אדם אינו מגमע בו היום, וכן אסור ה"שמירת שבת כהכלתה").

91. שאלת: האם יש איסור להנות בשבת מאיסור דרבנן שנעשה בمزיד? תשובה: כן, כמו דאוריתא (הערת התלמיד: למורת הדבר לא נאמר במפורש).

92. שאלת: האם אפשר לעשות היתר עיסקה לאחר שכבר הייתה הלואה? תשובה: אם לא חשבו וסמכו על היתר עיסקה, אין לסmod על זה וצריך להחזיר את ההלוואה ולהתחליל הכל מחדש. (הערת התלמיד: ורקו על היתר עיסקה של בנקים ולא של מלויים פרטימיים).

93. שאלת: האם מותר לברך במקלhone שבקריםinos שכביר לא משתמשים בו למרחץ? תשובה: כל עוד לא עשו שינוי מעשה כל דהוא, יש זהה דין של מרחץ. ומכל מקום ניתן לסmod על השיטה שמרחץ הוא דוקא כאשר יש זהה, וזה לא קיים בא流转יות שלנו.

94. שאלת: האם יש צורך לכוון לתקיעה ושבירים וכו', או שניתן להסתפק רק בכוונה לצאתותו ותו לא? תשובה: אין צורך בכוונה מיוחדת לתר"ת, ומספיק שכיוון ליבו לצאתו.

95. שאלת: האם יש צורך לברך שהחינו על הנרות, הקידוש והתקיעות ביום השני? תשובה: לגבי הקידוש – יש לברך שהחינו, והכוונה לפרי חדש היא לרוחא דAMILTA. לגבי הנרות – אין לברך אפילו על הנרות עצמן (הערת התלמיד: כיון שניתן להדליך ביו"ט עצמו), וכן אין לברך על הדלקתן שהחינו. לגבי התקיעות – אין לברך ביום השני.

96. שאלת: האם מותר להפסיק באמצעות שמונה עשרה לגעור או להוציא קטן שمفיע לציבור? תשובה: בהחלט, והייב לעשות כן.

98. שאלת: האם יש שיעור למשך התקיעות? תשובה: אין שיעור של שניםות וכו', אבל יש אפשרות להזכיר לפי שמיעתן. (כתב התלמיד המתלמיד לתקוע כאשר ניסה בפני הרוב: הרוב שמע תקיעה בשיעור של שנייה וחצי או שתים, והורה שזה בסדר).

99. שאלת: האם יש בהוספה התקיעות שאינן צרכות משם איסור? תשובה: אין איסור, כי ראש השנה יותר לגמרי לעניין התקיעות.

100. שאלת: האם הכריכות של תפילין של יד על הזורע השובות הפסק, כיון שאין נצרכות לפי הדיין? תשובה: אין הן השובות הפסק.

101. שאלת: האם ניתן לצאת ידי חובת תרואה כאשר שומעים תרואה שאינה תימנית? תשובה: יוצאים, ואין זה אלא רק למצوها מן המובחר (הערה: וכל הקולות כשרים בשופר).

102. שאלת: מראה על עד בדיקה שהיא נראה מעל פניו כתהדור, ואולם כאשר מטים אותו לזרית מסויימת הוא נראה טמא, האם הוא טמא?

- תשובה: יש להסתמך על הראייה הרגילה, ואין צורך להתחשב בזיות המסתימת הhai, ולכון המראת טהורה.
103. שאלת: האם לברך שהחינו על פרי חדש לפני ברכת הפירות או לאחריה?
- תשובה: יש לברך לפני הברכה, כיון שכבר זמן חיובו.
104. שאלת: עד متى אפשר לברך ברכות אשר יצר?
- תשובה: עד שנצרך לנקייו פעם נוספת.
105. שאלת: אדם שהוציאר לנקייו באמצעות פסוקי דזמרה, האם יברך לאחר ישתחבה או בתוך פסוקי דזמרה?
- תשובה: יברך לאחר ישתחבה, ואין בזה עיקוב של הברכה.
106. שאלת: האם מותר או צריך לענות על יהא שםיה וכו' באמצעות פסוקי דזמרה?
- תשובה: רשאי אבל אין צריך, הדעוסק במצבה פטור מן המצווה.
107. שאלת: האם ניתן לומר לנכרי לעשות מלאכה בשינוי לצורך גדול?
- תשובה: אפשר.
108. שאלת: האם ניתן להתפלל באופן קבוע תפילת יחיד בותיקין, או שיש להתפלל הציבור שאינו מתפלל ותיקין?
- תשובה: אין להתפלל באופן קבוע ביחידות. אבל אם הציבור מתפלל במהירות רבה והדבר מפיער לכוננה - מותר.
109. שאלת: האם אפשר להוסיף בקשות פרטיות בברכה אמצעית, והאם אפשר להוסיף על מטיבן הברכות בשלושת הראשונות, אם מוסיף מעنى הברכות?
- תשובה: רשאי להוסיף בתנאים הללו.
110. שאלת: האם רשאי לחזור על משפט באמצעות הברכה, כשהלא התכוון בו?
- תשובה: רשאי (הערת התלמיד: למרות שיוצא ידי חובה גם אם לא התכוון).
111. שאלת: חולה שמצטרע צער רב וכי יכול להתעלף, והרופא אומר שעלפון זה לא יビיאנו לידי סכנה, האם יש להתרור לו לאכול פחות מחייב או ביוחכ"פ?
- תשובה: אם רק יכול להתעלף, אין להתרור לו, כי כל אדם יכול להתעלף. אולם אם ברור שהוא יתעלף יש להתיר לו, דברי הרופא שהוא לא יכול לידי נפשות הם רק ספק. (לא מובן מדוע הם נחשים ספק. הרוב קאפה אמר שהם מקילים באיסורים וכו'). אבל הרי כאן הרופא בא להחמיר).
112. שאלת: האם צריך לברך על טלית קטנה?
- תשובה: אם הוא מתעטף בו צריך לברך, ואם לא מתעטף בו - אינו צריך.
113. שאלת: האם מותר לטלטל אקדח בשבת, במקום שיש בו ערוב?
- תשובה: מותר.
114. שאלת: האם מותר להזמין חילוני לאrhoו בבית, כדי לאכilioו וכו' ולהכשילו בא ברכה?
- תשובה: צ"ע, ולכוארה אין מקום להתריר.
115. שאלת: האם מותר להפסיק את פעולתו של שעון מעורר השםלי בשבת? האם מותר להפסיק מאורר?
- תשובה: יש מקום לדון שהפסקת המאורר הווי כמו מכבה, כיון שיש כוח של אש בחומר, והוא מפסיק פעולה זו. ומכל מקום מותר להפסיק שעון מעורר אם הדבר מפיער.
116. שאלת: עם הארץ שאמר לבנו, אם תעשה כך וכך אחתוך את ידי, האם צריך התורה, כדי להנכו להמנעה מלידור? (תוספת התלמיד: האב טוען שבשבוע האמירה הוא התכוון לכך ברצינות).
- תשובה: אין צורך בהתרת נדרים, אבל יש לגעור בו על שהפחיד את בנו.
117. שאלת: מה צריך לברך על שוקולד?
- תשובה: שהכל, כי הסוכר הוא העיקרי.
118. שאלת: מה צריך לברך על ופללה, ומה שיעור ברכתה?
- תשובה: יש לברך בורא מיני מזונות, והשיעור כולל את כל מה שיש בה.
119. שאלת: האם יש צורך לנוהג מידת חסידות ולקיים מצות טבילה לבני קריין?
- תשובה: אין צורך בכך, ואיפילו לא מידת חסידות.
120. שאלת: האם יש לחוש לדין הוצאה זרע לבטלה, כאשר יוצאות טיפות קטנות שkopות?
- תשובה: כל עוד הזרע אינו יוצא על ידי קישוי והנאה, אין בה ממש הוצאה זרע. וכיון שכן יש אמונה קישוי אבל אין הנאה (הערת: מהזרימה של הזרע), לית לנו בה. וקביעה זו נכונה אפילו לגבי זרע גמור (הערת התלמיד: ולכון העשב הגורם לפלייטה לא רצונית של זרע, אין בו איסור).

121. שאלת: האם יש למנוע מילדים לראות את המקומות המכוסים באים?
תשובה: חז"ל לא הקפידו בזה כלל, ובאופן אפשרו לישון אותה מיטה בקרובبشر.
122. שאלת: אדם שלא עישר ונענו והטביל אותה בתה, האם צריך לעשר את התה?
תשובה: צריך לעשר בILI ברכה, כי יש להסתפק אם נחשב טעם או רק ריח.
123. שאלת: האם מותר להחזיק במדים של צה"ל, כאשר באופן רשמי צה"ל אסור זאת, אבל הוא למשמע מעוניין שאנשים יחזיקו בזה, בתנאי שהם לא יעשו בזה שימושים אחרים?
תשובה: מותר, וב└בד שלא ישמשו בזה לשימושים الآחרים.
124. שאלת: מזוזה שיש לרואות באופן ברור את השין שבה, אבל כשמסתכלים על כל חלק בפני עצמו, לא ניתן להזות בברור שהז' השמאלית היא אכן זו?
תשובה: המזוזה כשרה, ויש תמיד לילך אחר צורת האות הכללית, ולא אחר החלקים שבה.
125. שאלת: מה ברכתה של מחייבת תפוחי אדמה ("פירות")?
תשובה: ברכתה בורא פרי האדמה. ואיפלו שאין הצורה ניכרת כלל, אין זה משנה כלל. והעיקר הוא רק אם זה דרך האכילה של הדבר. (הערת התלמיד: במשנה בורואה מביא הסכמת האחוריים לברך "שהבל" במקורה שאין הצורה ניכרת כלל).
126. שאלת: מה גדר רוח שאינה מצויה לעניין נזקיין? האם רוח כזאת שנושבת פעמיים בשנה השובת שאינה מצויה, או שיש צורך שהיא לא תהיה מצויה כלל?
תשובה: כל רוח שאינה מצויה תמיד, השובת שאינה מצויה. וכך רוח כזאת שנושבת כrhoה שאינה מצויה.
127. שאלת: האם יש מעשה שבת בתחוםין? והאם יש מעשה שבת ברה"?
תשובה: יש מעשה שבת גם בדברים אלו (הערת התלמיד: ויצא שלא כהרבנן").
128. שאלת: אדם שמחזיק במעות שהייב לשותפו, בטענה שבזה רוצה לכוף את שותפו לסכם אותו סכוסכים אחרים שעדיין לא נפתרו ביניהם, האם רשאי?
תשובה: רשאי לעשות דין עצמו בכחאי גוננו.
129. שאלת: האם מותר לבלוע כדורים שיש בהם גלטיין?
תשובה: כיוון שאין בזה הנאה לחיך – מותר. (הערת התלמיד: אבל אין זה משנה, שהוא לא לוועס אלא בולע סטם).
130. שאלת: האם לפי הריב"ף והרמב"ם יש מקום להתייר דבר החוץ במיעוט שמקפיד עליו לעניין אשה לבעה, (כיוון שהעמידו איסורי דרבנן בחיצחה רק לעניין טהרות)?
תשובה: היתרם אמר רק לעניין דברים שאין בהם ממש וגוררו עליהם. אבל בדברים החוצצים ממש – החוצצים אפילו להיתר אשה לבעה.
131. שאלת: האם צריך לקבוע את זמן הזורחה (لتפילה ותיקין) לפי המקום הגבוה ביותר בעיר, או לפי מקום התפילה?
תשובה: אין חשיבות לעניין זה, כיוון שאין צורך לדקדק על דקות, וחמש דקות מוקדם יותר או מאוחר יותר חייב שפיר תפילה ותיקין. (הערת התלמיד: ומכל מקום הזורחה נקבעת על פי האופק הטבעי ולא על פי ראייתה מעלה בתים וכדומה).
- בענין הניל': הרב טען בתחילת שקובעים על פי ראש החרים. אולם הקשייתי לו שבעשרות קרנויים יצא שהзорחה לקרה החרים והשקיעה קצר אחר החרים. וחזר הרב והסביר שיש למדוד לפי מישור שטוח ובלוי החרים. (הערת התלמיד: ובאמת בזמן חז"ל לא היו יכולם למדוד, ונוהגו כמו שמזכיר בגדרא לעניין שקיעה, על פי החמה שבראשי האילנות ושאר סימנים).
132. שאלת: האם להורות לאברכי הכלול לטוע להפגנה נגד מדיניות הממשלה בנושא החזרת השטחים וכוכו?
תשובה: אם הדבר היה עוזר היה צריך להורות לטעו ולהתבטל מתורה. אולם נראה (תוספת התלמיד:
לכוארה) שהפוגנות אלו לא עוזרות.
133. שאלת: שומשומים לא נבדקו מתולים והושמו בעיסה שעדיין לא נפתחה. מה דין העיסה?
תשובה: הלישה בודאי ממעcit אתן וሞציאתן מידי בריה. גם הנחה מעל גבי העיסה מאפשרת לקבוע שהם נימוחו, כיוון שדריכן להיות רכים ולהמעך. ואולם בחטים וקטניות אין להסתמך על כך, כיון שהן קשות, ויש לפסול את כל הדבר (תוספת התלמיד: אלא אם כן התבשלו בידך, שיש לסמן שנימוחו בבישול).

134. שאלת: כאשר מורה הוראה מסופק לגבי מראה שהראו לו, האם יכול לטהר מצד ספק ספיקא (כיוון שהסכמה רוב הפסיקים שבדיקת עד מטמא רק מספק)?
תשובה: אם הספק התעורר רק אצל מורה ההוראה לבדו, אין הוא יכול להחשיב את הדבר לספק. אולם אם חכם נוספת מסופק כמוهو במראה זה יש לצרף את הספקות ולטהר.
שאלת: האם מותר למשוח שפטון על השפטים בשבת (נוזלי)?
תשובה: אין זה דרך רפואי, כיון שגם בראים עושים כן, ומותר.
- 134.4. שאלת: אשה שטבלה והיה בה דבר החוץ מדרבן, והוצרכה לטבול שוב, האם תברך על הטבילה?
תשובה: כן.
135. שאלת: חוט ציצית שנקרע (לפני הטלתו בבגד), האם ניתן לקשור אותו ולהטילו בבגד?
תשובה: לא.
136. שאלת: מראה דם שאבד על ידי משימוש, האם ניתן להתייר מהמת הספק שאותי המראה היה טהור?
תשובה: כן, כיון שהבדיקה אינה אלא ספק, והוי ספק ספיקא.
137. שאלת: אדמומית שנייתן לנוראה, האם יש לתלות שאינה מראה דם?
תשובה: לא, כיון שניתן להיות קריש קטן של דם, שיכולים לגוררו, והוא טמא.
138. שאלת: אשה שהייתה פצעה באותו מקום המוציא דם, ולאחר חודש האשה בדקה וראתה מראה טמא, ועודין יש לאשה כאב באותו מקום, אבל אין היא יודעת האם עכשו הפגע מוציא דם, האם ניתן לתלות שעדיין המכח מוציא דם ולטהר?
תשובה: מוטל עליה ללקת ולהדק אם עדיין מכחה מוציאה דם. ועד שבדקתה ניתן לתלות ולטהר.
139. שאלת: מי שלא מಡליק נר חנוכה, האם יברך שהחינו על הראייה?
תשובה: כן.
140. שאלת: אדם שנouse מביתו וחוזר לאחר זמן הבדיקה, מה יעשה?
תשובה: ימנה שליח, ויברך השילוח על נרות עצמו ויכוון לפטור את ברכות המשלחת.
141. שאלת: חלק משקפיים שנשלף לעיתים קרובות ממוקמו, האם יש בהזרתו משום מתן מנת?
תשובה: אין לחוש בזה ומותר.
142. שאלת: האם מותר לתקן תיקעה בחזוז כאשר הדבר מתפרק לעיתים קרובות?
תשובה: כן, ואסור רק כאשר יש הברגה ממש.
143. שאלת: האם מותר לדבר לשון הרע כשייש תועלת מצטברת שאינה מיידית (כגון כשראי מוסד חינוכי מדברים על תלמידים)?
תשובה: אין איסור בדבר, כיון שהוא נעשה לתועלת.
144. שאלת: אשה שראתה דם בשעה שהשתינה, וקודם לכך הייתה מuin צריבה באותו מקום, האם יכולה לתלות בזה? האם הדין משתנה כאשר היא מעוברת?
תשובה: לא יכולה לתלות, אבל כדיעבד (הערת התלמיד): אם כבר הורו לה שהיא טהורה, אין צורך לחזור ולטמא.
145. שאלת: האם ניתן לטלטל מכשיר חשמלי לצורך גופו או למקום? האם ניתן לטלטל גם מנורה? האם ניתן לטלטל תנור חשמלי? האם ניתן לטלטל תנור נפט כשנזרים מלהגדיל את הבурתו?
תשובה: כאשר הוא מחובר לקיר, והיבورو הוא זה שגורם את הדלקתו, אסור. אבל אם יש לו מtag הפעלה נוספת לטלטלו (הערת התלמיד: למד מדין מגירה). ואין הבדל בזה בין מכשירי החשמל השונים. אבל תנור נפט הוא מוקצה מהמת אסור, ואין לטלטלו בשום אופן (גם אם יזהרו בשעת טלטלו).
146. שאלת: האם אפשר לשנות שיש מהלבוי לבשרי, על ידי הערתת מים ורתחים?
תשובה: כן.
147. שאלת: האם אפשר להעביר בשבת מכשיר חשמלי למקום שהטרמוסטט ידליקנו לעתים רוחקות יותר (כגון מקומות קטנים וסגורים)?
תשובה: כן (הערת התלמיד: ואולי דוקא לשיטת הרמב"ם שלא מצריך הפסד כדי להתריר גרמא, ויתכן שגם לחולקים, שהרי במקרה יש לו הפסד, מיי כיובי הטרמוסטט).
148. שאלת: האם עדיף לומר לפחות מעשה אסור (כגון לחולה שאין בו סכנה), או שעדייף לעשות שינוי?
תשובה: עדיף על ידי קטן.

149. שאלת: האם אפשר להעביד אוכל מכלים המצוין על האש, לכלי אחר שלא היה מצוי על האש?
תשובה: אסור.
150. שאלת: אדם שקנה חפץ והוא נשבר בבדיקות, והמוסר אמר לו שיחזר לו והוא יחולף, וברור לו שהמוסר יצחיר לסייעתיו מהחפץ היה פגום, האם הוא רשאי להחזיר למוסר?
תשובה: אסור משום לפני עור.
151. שאלת: רופא יודע על אדם שטיפל בחולה איידס, האם הוא רשאי לגלות לו את הדבר כדי שיוכל לבדוק עכשו ובعود מהഴית שנה, ובזה לאפשר לו לדווח פיצוים, אם ח"ז יתגלה שהוא נדבק מהחוליה?
תשובה: צריך לגלות (הurette התלמיד): כי כאשר הוא ירצה להتلונן, התלונה תהיה מוצדקת).
152. שאלת: אילו תנאים נדרשים כדי להזכיר מזוזה בפתח הפתוח במקום המחויב במזוזה?
ובה: מספיק שיהיו שני משקופים ומזוזה.
153. שאלת: האם "גדר היה" השובה גם היא כקירות המחויב במזוזה?
תשובה: כן.
154. שאלת: האם לחנוך ילדים לברכות הדלקה?
תשובה: כן.
155. שאלת: האם מותר לשימוש בחשמל לאחר תיקון של הפסקת החשמל שנעשתה לצורך פיקוח נפש? לכואורה יש בזה דין של מבשל לחולה ולא שוחט, שהרי יש אפשרות לשלוט על כמות המכשירים שהוברו לחשמל?
תשובה: בתיקון עצמו אין אפשרות לשלוט, והוא כמו שוחט. ואילו פעולה החיבור היא איסור דרבנן (הurette התלמיד: ודלא כחזו"א), ובזה לא גוזר.
156. שאלת: האם יש צורך לעשר בצל שגדל על מים?
תשובה: אין צורך לעשר.
157. שאלת: אדם שמצא חפץ, והוא יודע שהוא מונח כבר זמן רב, ואם הוא לא יקחנו יבוא איניש דלא מעלי ויטלו לעצמו. האם הוא רשאי ליטול את החפץ לעצמו ולהשאיר הודעה שיחזר למי שאבד לו?
תשובה: יכול ליטול לעצמו.
158. שאלת: האם מותר להتلונן בתקורת על רופא רשלן, שהביא לידי מצב של פיקוח נפש?
תשובה: נראה שכן.
159. שאלת: האם מותר להטלון בתקורת על רופא רשלן, שהביא לידי מצב של פיקוח נפש?
תשובה: גורם לו שתפilio ינוועו ויהונגו על ראשו?
160. שאלת: האם צריך להניח את התפילין בדוקא מעל השקע שמאחורי הראש? ומה יעשה מי שהדבר תושבה: גם השקע נחשב צואר, ואין להניח שם. ואפשר להקל רק בזה שהתפילין יהיו קצת מעל השקע, אפילו שהם לא ממש על הגולגולת.
161. שאלת: מורה הוראה שטיהר מראה, ולאחר מכן הסתפק לו אולי צבע האור שבחדרו הטעה. האם צריך לחזור מההוראה ולהזכיר אחר האש והמראה ולבדוק שוב?
תשובה: כל אור כשר, ובודקתו היתה טובה.
162. שאלת: מה צריך להיות הצבע של אור הבדיקה, לאור היום עצמו משתנה ביום מעונן וביום חמה?
תשובה: כל עוד ניתן לראות כדבי, אין חשיבות לצבע אור היום.
163. שאלת: האם אפשר לבדוק בורא מיני בשמים על דבר שהרבנים אינם רואים בו ריח טוב במינוח?
תשובה: כן.
164. שאלת: האם יש מקום לפטור מברכת הריח, בדבר שמיועד בעיקר לאכילה ושתיה ולא לריח?
תשובה: נראה שכן.
165. שאלת: פתח שעשאווהו במינוח בצורת פתח ולשם פתח והוא ניכר כפתח, האם הוא חייב במזוזה כאשר אין בו פצים ממש?
שאלת: חוליה שאשתו נידה, האם אשתו יכולה לשמשו, כשהפעים צריכה לנגע בו?
- שאלת: האם "גוזניק" כשר להדלקת נר חנוכה (האם יש לו דין של "אבותקה")?
(חסורה התשובה)
167. שאלת: האם ניתן לומר לפחות לפחות שיאמר לפחות לעשות איסורי דורייתא? האם ניתן לומר לעשות איסורי דרבנן? האם ניתן לומר לעשות דבר שהפוסקים נחלקו בו?

תשובה: אם הקטן אינו יודע שזה לנחת רוח לאביו, מותר לקטן שיאמר לקטן אחר לעשות אפיו איסורי דאוריתא.

168. שאלת: האם ניתן להקל בטיפה קטנה כקרטין?

תשובה: אפשר להקל רק שלא בתוך ז' נקיים ובלי הרגשה.

169. שאלת: הרבה ראשונים אומרים שצרכי להקפיד בכתיבת סת"ם על דברים שהם לאו דוקא פסלים מצורפת אותן לגמורי, ולכארה דלא כמו שאמרו לי?

תשובה: אעפ"כ לדעתו אין להחמיר בזה, שכן מוכחה בגמרא, והזינן שנגנו ישראל בנסיבות שונות של כתיבה, דלא כדעת הראשונים הנ"ל.

170. שאלת: מדוע שבפסקת החשמל לא נחשיב את פעלות החיבור של המתג כפעולות של איסורי דאוריות באgel פלאות שמהובורת וכדומה?

תשובה: גם הפלאות אין נחשבות אלא רק איסורי דרבנן. בגל שאין הן חשובות אש ממש.

171. שאלת: האם במציאות יש להרינו על שווה פרוטה ממש, או שנייתן להקל ביותר מזה, דלאורה הדבר נראה כחוכא או איטולא?

תשובה: אפשר להתעלם ולא להרים דבר זהה. אבל כשהרים לא יקח לעצמו.

172. שאלת: האם אפשר להסתפק בטיגון בשמן עמוק, גם כאשר הטיגון אינו מכסה ממש את כל הבשר? מה הדין ביחס למcta אדים?

תשובה: זה לא מספיק בשביב חליטה.

173. שאלת: האם מותר לעבור על איסור דרבנן, כדי להודיע לרופא שכבר אין צורך שיחלל שבת בדאוריתא לצורך פיקוח נפש?

תשובה: כן.

174. שאלת: האם חימום אוכל בשבת, אוסר את אכילת האוכל, כאשר עיקר ההנאה היא עצם האכילה, ולא חימום התבשיל?

תשובה: לא.

175. שאלת: הם מותר להכנס ספר שיש בו שם ה', כאשר הוא לא קורא את הדף הזה, והדף הזה מוסתר על ידי הדפים האחרים (תוספת התלמיד: כדין קמייע ותפילין מוחופים?)

תשובה: כן.

176. שאלת: האם יש גנאי באמירת דברי תורה מתוך שתיה ושכורות בפורים?

תשובה: אין גנאי (ואולי אף יש בזה משום קיומ המוצאה) כל עוד הוא לא מורה הוראות בשכורות.

177. שאלת: שכח אם אמר יعلاה ויבוא, האם יכול לסמן על מה שנזכר בזה כאשר הזיכרו על כך בשעת המשונה עשרה?

תשובה: כן.

178. שאלת: האם אפשר לסמן על טבח ירא שמים, שהוא שואל את השאלות ההלכתיות במטבח, כאשר הן קורות?

תשובה: כן.

179. שאלת: אדם שישן ולא בירך ברכבת המזון, האם רשאי לברך לאחר שהתעורר?

תשובה: השינה אינה מהויה הפסיק, כדוגמת מהמשנה בפסחים. ושיעור ההפסק עצמו אינו תלוי ב-72- דקות, אלא בנטעכל המזון שבמיעיו וכבר נעשה רעב שוב.

180. שאלת: אדם שישלים בהמחאה והיא חזקה, והבנק מהייב את מקבל ההמחאה בתשלום, האם המשלם צריך להחזיר את התשלום למקבל ההמחאה?

תשובה: כן, והוא כגרמי (הערת התלמיד: ואולי אף יותר חמוץ מגרמי). ואפילו הדעות שפטורות גרמי בשוגג, כאן יחייבו, כי היה לו לבדוק את חשבונו ולמשמש בכיסו בכל שעה.

181. שאלת: שמע קול תרגול בלילה, ולמהר קם ולא שמע קול תרגול, האם יברך?

תשובה: לא יברך, ואין מברכים אלא על שמיעת תרגול מעמוד השחר ועד שלוש שעות.

182. שאלת: אם בישול על פלאטה אינו אלא איסור דרבנן, מדוע יש לאסור השהייה והטמנה וכו', ולגזoor בזה גזירה לגזירה?

תשובה: לא מציינו שחז"ל חילקו בין אש דאוריתא לדרבנן, בנוגע לגזירות אלו.

183. שאלת: האם יש להזכיר דברים בידי ימין כשרוצה לברך, ולהוש בזה לסבירת המרדי כי?

- תשובה: ראוי לחשוש לסברתו (הurret התלמיד: אף שברמ"ם לא הוזכר להדיा דבר זה).
184. שאלה: האם אורה צרייך להדלק נר שבת בחדר שבו הוא ישן או בבית שבו הוא ישן?
תשובה: כיוון שלא מצינו ברכה זו מפורשת בחז"ל, אלא רק בגאנונים, הבו דלא להוסיף עליה, ואין מדילקה אלא בעלת הבית במקום הסעודה (הurret התלמיד: וברור שאין לבך). ואף שמצוחר שמדליקים כדי להבחין בין בגדי אשתו, (הurret התלמיד: ומוכחה מזה שהדלקו במקום השינה), יש לומר שלא היו להם הרבה חדרים, ובאותו מקום שאכלו, בו גם ישנו.
185. שאלה: ראובן קנה ארון משמעון וסיכם אותו על 680 ש"ח (ועדיין לא שילם את רוב הסכום). וכן סיכמו שהוא יודיע לו אם הוא מעוניין לשמעוןibia מוביל במחיר מסוים (ועלוי לא סוכם סופית). לאחר מכן שלח ראובן שליח להודיע לשמעון שהוא מעוניין בהובלה בתנאי שיהיה ב-50- ש"ח. שמעון הסכים, אבל אמר לשולח שיודיעו למשלחה להכין 700 ש"ח במזומנים עבור הארון. השליח שלא ידע על מחир הארון שום דבר, הסכים להודיע את זה לראובן. בגיןטים המוביל יצא בדרך כלל 70 ש"ח עבור הובלה. האם מותר לראובן לשלם רק 50 ש"ח למוביל, תוך ידיעה ברורה שהוא יטול 70 ש"ח לעצמו, ולא ישאיר למוכר אלא רק 660 ש"ח עבור הארון?
- תשובה: מותר לו.
186. שאלה: כיצד אפשר לאכול אוכל חמ שבשבת, אם הוא רואה את הפלאהת כאש?
תשובה: מותר להשהות עלייה, כי אסור להשהות רק על גבי אש עם גחלים. וכן מותר להעמיד על מיחם שעל גבי האש, ואז אפשר גם להחויר.
187. שאלה: האם מותר להטמין בתוך אוכל הנמצא על האש, שקית ניילון שיש בה אורז?
תשובה: מותר, ויש לראות את השקית בדבר אחד עם האוכל, והרי היא בטלת לגביו.
188. שאלה: האם יש צורך להחזיק את הדבר שעליו מברכים ביד ימין?
תשובה: כן, בגלל דברי המרדכי, ודברי הרמב"ם אין סירה לדבר זה.
189. שאלה: האם ניתן להטיל ציצית על ידי קטן?
תשובה: כן.
191. שאלה: האם מותר לקרוא הפטרה בתענית ציבור בברכות?
תשובה: אין להתריר, כיון שהיא לא תוקנה בתעניות ציבור.
192. שאלה: כיון שאסור לדור בעיר שיש בה עבודה כוכבים (רמב"ם, פירוש המשנה, מסכת ע"ז פ"א מ"ד), כיצד אפשר לגור בידושים?
תשובה: כאשר העיר היא שלנו, אין הגוים יכולים להבריח אותנו שם על ידי הכנסת עבודה כוכבים לתוכה.
193. שאלה: האם עדיף להתפלל בכלל מנהה גדולה, ובזה לאפשר לאכול ארוחת צהרים, וכן למעט את ביטול התורה שיגרם כתוצאה מהפסקת הסדר באמצעות.
תשובה: אפשר.
194. שאלה: האם מותר לאבל על אביו להשתתף בטווילים, בהליכה לבריכת, במסיבות וכו'?
תשובה: מותר, ואין שום חשש בכלל זה. ורק סעודה של שושבינות אסורה. (הurret התלמיד: וסבירתי שצריך לומר שם השתתפות בתמיון משתה, שכן נאמר להדיा. אבל הרב טען שאין איסור אפילו בהשתתפות בבית המשתה).
195. שאלה: האם מותר להטיל ציצית בלילה?
תשובה: כן.
196. שאלה: האם מוזכר ברמב"ם והרבס"ג התייחסות למיתת אליהו או להנוך?
תשובה: לא.
197. שאלה: בעל קורא שהפסיק באמצעות קריאה של חול המועד, האם צריך להשלים הקריאה וכייז?
תשובה: איןנו צרייך, בגלל שהפרשה עצמה היא רק מכוה מנוגג. ועכ"פ מותר שקורא אחד יקרא בשני ספרים כל עוד זה לא אותו ענין. אבל כאשר זה ענין אחד - אסור (תוספת התלמיד: משום פגמו של ספר ראשון).
198. שאלה: האם מותר להתפלל מנהה ומעריב בזה אחר זה?
תשובה: מותר, ואין בזה ממשום תרתי דסתרי (לදעת הרמב"ם, ותוספות חולק). ועכ"פ יקרא קריאה שמע בלי ברכות כשיגיע זמנה.

199. שאלת: האם שחנותו סמוכה להנחות של מגדל חזיריים. האם הוא רשאי למכור לשכנו את חנותו (ועל ידי זה ירchieb הלה את הנחות החזיריים)?

תשובה: מותר, אין כאן אלא רק נוחיות בעלים ולא יהיה בגלל זה יותר מכירות. 200. שאלת: האם מותר להסתמך על מכירת חמץ שנעשה במפעלים, לעניין זה שהייה מותר לקנות מהם מיד לאחר הפסח?

תשובה: כן, אכן פקפק טובא במכירה, מכל מקום אין זה יוצא מיידי ספק שאولي המכירה אכן נעשתה כדעת, והוא ספק איסור דרבנן ולקולא.

201. שאלת: אדם שבישל חמץ גמור שעבר עליו הפסח, האם צריך להגעל את הכללי? תשובה: כן.

202. שאלת: האם מותר לכבות את הבroz הראשי של הגז ביו"ט?

תשובה: לא, כי עצם הפסקת הזוריימה של הגז היא היבוי.

203. שאלת: האם מותר לשטווף בשבת כיור שיש בו נמלים והם עלולים למות?

תשובה: אפשר לסמווק על כך שאין זה פסיק רישיה והוא אינו מתכוון לכך.

204. שאלת: האם אפשר לסמווק על כך שמראה אדם שאינו נמס ברוק הוא אינו דם?

תשובה: לא.

205. שאלת: האם ניתן לסמווק על כך שמראה אדמוני שנמצא על נייר או בד לבן קטנטן שהיה על עד הוא אינו מראה של דם?

תשובה: כן.

206. שאלת: האם יש להמנע מלברך "מזל טוב" או "שהיה בשעה טובה"?

תשובה: כן, אבל המונע העם לא מתכוון למזל ממש, ולכן אין להחזה בו.

207. שאלת: מה פירוש המלה "ברוך" בברכות?

תשובה: הכוונה לשבח ולא לתפילה להורדת שפע וכדומה.

208. שאלת: האם מותר לחותך דבר חריף שנכבש בכלבי בשרי על דבר פרווה?

תשובה: אין שום איסור בדבר חריף כל עוד הוא לא נחתך בסכין בשנית שיש בה שמןונית בעין (תוספת התלמיד: וכן נקט הרמב"ם בש"צלי", שדרכו שיש בו שמןונית כմבוואר בעירובין). וגם אין שום איסור בכבוש (תוספת התלמיד: כי מה שהגמר אמרה "דאי תרו לה قولוי יומא" הכוונה שאיפילו שריפה של יום שלם אין בה שום איסור בניגוד לבישול שאסור באופן מיידי).

209. שאלת: כיצד יש לבצע את הכריעות בשמונה עשרה?

תשובה: לכיפוף הברכים אין מקור. והנה מעיקר הדין צריך לנוהג ממש כמנהג הישמעאלים. אבל לא נהגו כך, ואין זה מנהג העוקר הלכה, כיון שאין זה דין גמור מדרבנן. (תוספת התלמיד: יש להביא לזה סמך מסוים, מהתשובה הרמב"ם ביחס לפוטרים אחרים בראשימה שם, שהם לא לעיכובא).

210. שאלת: כיצד יש לנוהג ביום העצמאות ויום ירושלים?

תשובה: אין לומר הילל בברכה. וכל הרוצה רשאי לומר הילל בלי ברכה. ועדיף יותר שיאמר תפילה אחרת או נוסח אחד. ולגביו תחנון, מנהגו שלא לאומרו.

211. שאלת: השוכח לספור יום אחד, האם רשאי להמשיך ולספור בברכה?

תשובה: הרמב"ם כותב בתשובה להדייא שסופר בברכה.

212. שאלת: האם ניתן לעקור רגליו בחזרות הש"ץ, לאחר שגמרו את הקדשה, או שיש לעמוד עד סוף הברכה השלישית?

תשובה: צריך לעמוד ולא לעקור רגליו בכל השמונה עשרה.

213. שאלת: מה גודל השיעור שעליו יש איסור גילוח בתער?

תשובה: החתום סופר הסביר בדעת הנז"ב שהשיעור הוא ב כדי לכוף ראשון לעיקרן. אבל ודאי שיש איסור (הערה התלמיד: מדרבנן) גם בכל שהוא.

214. שאלת: האם מותר לכובן שעון מעורר בשבת?

תשובה: מותר (הערה התלמיד: אם הוא לא מוקצת).

215. שאלת: האם מותר לפתוח פלאSTER מעטיפתו בשבת?

תשובה: מותר (הערה התלמיד: צ"ע, דההיתר של קריעה הוא לכוארה דוקא באוכל נפש, והרב קאפה טען שהוא בכלל צורך שהוא).

216. שאלת: האם מותר לחותך צפננים שפרשו רובן והן מטרידות אותך?
תשובה: מותר. (הערת התלמיד: ואין צורך שיש צער ממש).
217. שאלת: האם מותר להפסיק בין הברכה לנטילה למילוי המים בכליה?
תשובה: מותר.
218. שאלת: האם אפשר להפריד בין המיטות כאשרתו נידה, רק על ידי הפרדת המזודנים?
תשובה: מותר, ונינתן גם לעשות זאת על ידי הפסק (הערת התלמיד: ואין צורך להפריד ממש את המיטות).
219. שאלת: האם מותר להשתמש באבקת חלב מהו"ל?
תשובה: אסור, וכך"פ צריך לברר אם הייתה השגחה של ישראל על החליבת.
220. שאלת: האם מותר לבורך אל מול טיטול שיש בו צואה אבל הוא לא מסריה והצואה מכוסה?
תשובה: אסור, דהוי כביהכ"ס קבוע, כיוון שהצואה תשאר שם תמיד.
221. שאלת: האם מותר להצהיר על אברך שהוא תלמיד בכלל (לענין הסדר עם הצבע), כאשר הוא לומד בכלל אחר, ובינתיים הכלול الآخر עוד לא השיג הכרה ורשימת?
תשובה: כן, כיוון שהצבע לא מפסיד מזה שום דבר, והענין הוא רק הסדרי בלבד.
222. שאלת: האם מותר להדקיק ארבעה חוטים זה לזה בשעה שעושים את היציצה, כדי לדעת איך לקשור, או שיש בזיה תעשה ולא מן העשוי?
תשובה: מותר.
223. שאלת: האם יש הבדל בין קם משנתו לפני החות ובין קם משנתו לאחר החות, לעניין ברכות השחר?
תשובה: אין שום הבדל.
224. שאלת: האם מותר לנשים להתרחץ ביום שיש בו מציל גבר?
תשובה: כן, כי המציל רגיל בכך. (הערת התלמיד: הדבר תמהה עד מאד. והקשתי לו מהמציאות שהוא נהנה מזה, ולא קיבלתי תשובה שהנicha את דעתך. ואני יודע אם הוא יודע לבדוק מה קורה היום בחופפים).
225. שאלת: ביצה שהטבילה בה בשור, ולאחר מכן טגןו אותה בכליה חלי שאינו בן יומו, האם הכלី אסור?
תשובה: אינו אסור, ואין צורך הגעלתה.
226. שאלת: מורה שהודיע לתלמידיו שלא יחויר להם את עבודותיהם, וכבר הפסיקו ללמידה אצלם, האם רשאי לגונז את עבודותיהם, ואם גונז האם מחויב לפצוח את התלמיד שדורש אותם לאחר זמן?
תשובה: אסור למורה לגונז, ומוטל עליו להחזיר. ומכל מקום בדייעבד אינו חייב לפצוח את התלמיד.
227. שאלת: האם צריך להקפיד על ידיים יבשות לפני נטילת ידיים?
תשובה: אין צורך בכך.
228. שאלת: האם מותר לאשה ללבת בלי גרביהם המכסות את הברכיים, במקום שלא נהגו ללבת בגרביים וגם יש לה צער בכך?
תשובה: אפשר להקל, אבל אין זה יותר מרוחה אלא כבשר תמותות שהותר בדוחק.
229. שאלת: האם אפשר לטהר מראה חום?
תשובה: קשה להגיד את הדבר בעל פה. בעקרון יש לטהר רק אם זה מראה בהיר (הערת התלמיד: המדובר על בדיקה). מראה הדומה לקפה הוא טמא, כיוון שהוא מראה אדום עמוק. בנידון זה אין הבדל בין הפסק טהרה לשאר בדיקות.
230. שאלת: סדרנים המשמשים כדףנות של סוכה הקשורים מלמטה ומלמעלה, האם ניתן להכשרם?
תשובה: אם הם נעים בשיעור של טפח, מותר. ובדייעבד אפשר להקל עד שלושה טפחים.
231. שאלת: האם לאדם מותר להכות קטן שמייך את רכושו, כאשר הרוינו לא משתלטים עליו?
תשובה: כן.
232. שאלת: מה דין מראה אדמוני על גוף צהוב שנראה כמנוטק מהמראה עצמה?
תשובה: מראה אדמוני מצד עצמו, כאשר הוא מנוטק מגוף הגוף הוא אינו מטמא, דין לתלות שזה דם. בנידון זה, אם מסתבר למורה ההורה שהגוף הצהוב הוא אינו מאותו מקום, אלא שהוא לכלוך, יש לטהר. ואם נראה לו שזה מגוף האשה, אין להקל (הערת התלמיד: את זה ש"אין להקל" לא שמעתי באופן ברור).
233. שאלת: אם יש ספק על מראה אדמוני אם הוא חוט או נימא או שעודה מה הדין?
תשובה: בעקרון נ"ל, אם זה מנוטק מגוף הגוף יש לתלות שאין זה דם ונינתן להקל.
234. שאלת: אשה שהפסיקה בטהרה וגם בדקה למחזרת ונמצא נקי, ומהשיכחה ללבת עם בגדים צבעוניים, וראתה לאחר מכן, כיצד ניתן לטהרה, הרי הסברתה נותנת שהיא טמאה?

- תשובה: אעפ"כ היא תורה, כיוון שכבר פסקה בטהרה ולא הרגישה לאחר מכן.
235. שאלת: האם שירך לבך ברכת הגומל על תינוק שיש לו, שהיה חולה מסוכן ויצא מכל סכנה? תשובה: אין לבך.
236. שאלת: האם צריך לבך לאחר נסעה בככישים ביש"ע שהם בחזקת סכנה?
- תשובה: לא, כיוון שאין זה מדבריות, ותיקנו דוקא לאותם ארבעה בלבד. ואעפ' שהרמב"ם לא הזכיר מדבר, מכל מקום הוא אמר כשיגיעו לישוב, ומשמע שכאשר יש ישובים אלא שהם עוניינים אין זה בגדר החיוב.
237. שאלת: מה דעתו ביחס לה"הтир המכירה" בשבייעת?
- תשובה: היא אינה מועילה כלל, לדעת הרמב"ם, כי אין לגוי קניין להפקיע מידי קדושה. וכך גם אין הבדל ביחס לפירות בין של גוי או של ישראל, דוגמ פירות גויים לא יצאו מידי קדושתם. וההבדל הוא רק לגבי יركות, דעל הגוי לא גוזרו גזירות ספריהין. וגם אין מושג כזה של "օוצר בית דין", הרמב"ם הכיר את התוספתא ופירש אותה בענין אחר. אבל יש להתייר את כל הפירות והירקות, כיוון שהאיסור הוא רק מדרבנן, ויש להסתפק לגבי כל ריק ופרי אם הוא בא מדרום לאשקלון או מצפון לעכו, אז הוא לא נאסר. וכיוון שיש לנו ספק, הרי זה ספק דרבנן ולקולא. ואין הוא רוצה לפרסם את הדבר, בגלל שאינו רוצה לצאת כנגד הרוב קוק והרב מקוטנא וכו'.
238. שאלת: האם מותר להתגלח במכות גילוח?
- תשובה: אסור מדרבנן, דהיינו מספריים כעין העיר. ופשט דברי הרמב"ם מורה שזה אסור, ורק הבס"מ היטה דברי הרמב"ם ואמר שזה מותר. ובתשובותה הרמב"ם כתוב להדייה שזה אסור.
239. שאלת: האם בדיקה של היום השביעי בשבוע נקיים צריכה להיות דוקא אחה"צ או שנייתן לעשotta אפילו בבוקר?
- תשובה: לכתהילה הבדיקה צריכה להיות דוקא אחה"צ, ואין צורך לעשותה ממש סמור לבין השימושות. ומכל מקום בשעת הדחק וכדומה ניתנת לעשותה אפילו בבוקר.
240. שאלת: האם מותר לאכול גרעינים וכדומה, כאשר ידוע שיש במקצת מהם תולעים, מבלתי לבדוק לפני אכילת כל אחד ואחד?
- תשובה: יש צורך להחשוש לכך רק כאשר הסיכוי למצוא אותם שם הוא שלושה מתוך ששים. אבל במקרה שאין להחשוש, דיש מקום להסתפק אולי הם מותרים לכתהילה, ומשום שהתלינו בתלוש ולא במחובר.
241. שאלת: האם מותר ליטול תרופה שצריכה רציפות?
- תשובה: מותר ליטולה בשינוי.
242. שאלת: האם חייב לשלם תלומי נס כשהיבבו אותו אבל לא באים לתבוע אותו?
- תשובה: חייבים.
243. שאלת: האם מותר לומר את שם ה' בשירה ובפסוקים בלתי שלמים?
- תשובה: מותר, ואסור רק כשאומרים חלק מברכה שאינה צריכה.
244. שאלת: האם יכול לצאת ידי חובת צדקה במתן ספרי קודש יסודים לחברו, כשהיודע לחברו לא יקנה ספרים כאלה לביתו?
- תשובה: כן.
245. שאלת: האם ציבור כגון אנשי כולן, יכולים לגוזר תענית ציבור על עצםם, ולקרוא ויחל וכוי?
- תשובה: כן.
246. שאלת: האם חלה שנפתחה בתנור יחד עם שאר הבצק, אוסרת את התבנית או את התנור?
- תשובה: אינה אוסרת, כיוון שהיא עצמה נבלעת בתבנית, והשמן אינו מהויה חלק ממנה עצמה.
247. שאלת: אדם שקיבל ספר בהשלה, האם רשאי לתת גם לאשתו לקוראו?
- תשובה: רשאי, אך דעתך דהכי נתנו לו אותו.
248. שאלת: מראה שאינו נראה אדם מעל פניו, אבל יש בו השתקפות מראה אדומומית בגוון כללי עמוק, האם ניתן לטהרו?
- תשובה: טהור, ואין מתחשבים בכך.
249. שאלת: האם מותר לשימוש במדיח כלים חלבית ואחר כך בשרי, מבלתי להחליף את הרשותות?
- תשובה: כן, כיוון שהחומר פוגם את הבשר או החלב. והרב עובדיה יוסף התיר אפילו שימוש בו בזמן, אבל לא נוראים דבריו.
250. שאלת: מראה אדום שבגירוד קל של הבד הוא נושר ואני משאיר שום רושם, האם ניתן לטהרו?

תשובה: כן.

251. שאלת: האם צריך לקבוע מזוזה ברוחבה של בית הכנסת, שעושים בה שימוש וכדומה?
תשובה: אין צורך, כיוון שהוא טפלה לבית הכנסת, ובית הכנסת פטור ממזוזה.

252. שאלת: מה הסמק על כך שיש להסתפק (הערת המעתיק: לעניין מעשרות ושביעית) על הפירות أول
הם באו מקום שלא נתקdash בקדושת עולי בבל, הרי כתוב על הארגזים מהיכן הם באו?

תשובה: אין לסמק על מה שכותב על הארגזים, כיוון שידוע שהמלחיפים ומרממים מכל מיני סיבות.

253. שאלת: לכארורה הררי אין אנו יודעים מה הגבול המדויק של עולי בבל?

תשובה: עכ"פ מיד ספק לא יצאנו.

254. שאלת: האם ניתן להתריר לאדם שמדובר אבידות, והוא מפורסם בכך, ליטול את האבידה לעצמו, אם
לא באים לאחר שלושה חודשים לבקש ממנו?

תשובה: כן.

255. שאלת: האם ניתן להתריר דם שמספקים במראהו, אם המראה עבר בדיקה של סמננים מיוחדים
שומכיהם את זה?

תשובה: כיוון שסמננים אלו לא נידונו בפסקים, קשה לסמן עליהם.

256. שאלת: אדם שנמצא באמצעות ברכות שמע ישראל, והציבור התחילה שמוña עשרה, האם צריך להמתין
עד קדושה?

תשובה: העוסק במצוות ברכות ק"ש פטור מן המצווה, ואין מעבירין על המצאות, ולא ימתין באמצעות הברכה,
אלא יתפלל בדרכו. והוא הדין למי שנמצא באמצעות עשרה, שלא צריך להזדרז לשמוña קדושה. והוא
הדין למי שעומד לאחר לתפילה מנהה, שיתחיל אשרי לפני שנכנס לבית הכנסת, ויכול להמשיך בדרכו.

257. שאלת: האם צריך מינוי מיוחד לשלוחה מנות, או מספיק שידוע שהדבר נכון לשלוח?

תשובה: מספיק שידוע שהדבר נכון בכל שליחות, ומכוואר בדיון כל אצל יפות.

258. שאלת: האם כלי בולע מגבו?

תשובה: כן, ולכן אסור להניחה כלי בשרי על גבי כלי פרווה או חלבוי הפוך.

259. שאלת: האם מותר להניחה על גבי פלאטה כלי בשרי, ולאחר כך כלי חלבוי?

תשובה: כן, כי הבלתי נשרפת על גבי הפלاطה עצמה.

260. שאלת: האם מותר לאכול עם בשר תבשיל פרווה שהתבשל בכל חלביב בן יומו?

תשובה: כן, דהיינו ניתר בר ניתר דהיתרא.

261. שאלת: האם מותר ליטול תרופה בשבת בשינוי?

תשובה: כן.

262. שאלת: האם מותר לבצע הפלת השהעובר כבר עבר את הארבעים יום, אבל ברור שהיה בו פגם?
(הנידון היה על עובר שמלאו לו 12 שבועות, אבל גודלו היה כשל 6 שבועות).

תשובה: מותר, עד השלב שבו ניתן כבר להחיזתו (הערת התלמיד: כדעת ה"צץ אליעזר" ולא כדעת
ה"אגרות משה").

263. שאלת: האם בניידון הנ"ל, יש להתחשב בכך שהעובר נראה כבן 6 שבועות, ואז הוא כמו בעלמא, או
שיש להתחשב בימי העיבור בפועל?

תשובה: בניידון זה אין מתחשבים ומה שרואים בבדיקות, אלא במה שקבעו הכלמים.

264. שאלת: האם מותר להוסיף מזומנים מתחלים, בין ברוך שאמר לישתבח?

תשובה: אפשר.

265. שאלת: אשה ששכחה לבדוק בשקיעה, האם יכולה לבדוק עד צאת הכוכבים?

תשובה: רשות, דהעיקר הוא שיהיו לה שבעה נקיים, ומספיק להחשיבם מצאת הכוכבים.

266. שאלת: אדם שישן שינה קצרה, ולאחר מכן הוא מתעורר, ושוב הולך לישון את שינתו העיקרית, האם
צריך לברך ברכות התורה כשניעור בפעם הראשונה?

תשובה: איןנו מברך אלא לאחר שניעור משינתו העיקרית.

267. שאלת: מה דין מצה עשרה בערב פסח?

תשובה: נראה שאסור, דהיינו לא חייבו. ובערב פסח שחיל להיות בשבת אין צורך לעשות סעודת שלישית
כלל. נראה מהמשנה והגמרא שיש צורך להניחה שתי סעודות ודיו.

268. שאלת: האם הרמב"ם עשו לפסוק כמכילתא בניגוד לגמרא?

- תשובה: כן (הערת התלמיד: ובפרט אם יש קשיים בסוגיה הנפרטים לפני המכילתא).
269. שאלת: מה דין פורים נוהגים בשבת, חז' מוקפין שחיל להיות בשבת?
- תשובה: כל דין פורים נוהגים בשבת, חז' מוקרא מגילה שמקדמים אותה ליום שישי.
270. שאלת: האם ברכת האילנות צריכה להיות דוקא על אילן שכבר עלה, או עכ"פ על עצ משם, או אפילו על שתיל בעלמא?
- תשובה: אפילו על שתיל, ובכלל שכאן הוא מינץ (לשון הנצח).
271. שאלת: האם בביסיס לדבר האסור אמרינן שהיה מותר לטלטלו אם יש עליו גם היתר?
- תשובה: אין היתר לטלטל בסיס לדבר האסור, אם יש עליו דבר אסור, ולא איכפת לנו שיש עליו גם דבר היתר.
272. שאלת: האם יש לאסור לטלטל מים שהיו רותחים בין השימושות, והיה צורך במים קרים לצננים (זהה אסור בשבת מצד מבשל)?
- תשובה: אין איסור כזה.
273. שאלת: האם הדיןשמי שבשל בזדון שאסור לו עולמית ומותר לאחורים במושך מיד, אמרור גם במי שבשל את הדבר עברו החבירו, או שבכח"ג אמרינן שהבירו נאסר בזה גם כן?
- תשובה: במקרה כזה גם החבירו נאסר בזה עולמית (הערת התלמיד: ודלא כהמג"א והט"ז וכו').
274. שאלת: איך שימוש מעין רב בישוב, ורואה שמקצת מבני היישוב מוזלים בו ופוגעים ביכולתו להשפיע, האם מוטל עליו (או האם כדאי לו) להפסיק ולהיות רבם, או שהוא מותר לו לעזוב את היישוב ולעבור למקום אחר?
- תשובה: אם הוא רואה שהם יכולים להפריע לו בהשפעה על היישוב, רשאי לעזוב למקום אחר. ואם הם אינם שומעים לו אבל גם אינם מזיקים ומפריעים להשפיע על אחרים – ישאר.
275. שאלת: האם ניתן לסמן על כך שירק כמו חסה שעבר בדיקה הוא יצא מידי חזקת מתולע, וניתן לסמן לאוכלו במקומות ציבוריים למיניהם?
- תשובה: כן. (תוספת התלמיד: והסכים עמי שמדובר בודאי לסמן עלسلطים למיניהם שמעורב בהם מעט מהירות החתוכים הללו, שלאחר היתוכם אין כבר חזקת בריה, ויש ביטול ברוב).
276. שאלת: האם אפשר לסמן על השגחות של רבנותות שונות, כשהלא ידוע מה טיב ההשגחה ברבותות זו?
- תשובה: ניתן. ואולם אם יודעים רבנותות מסוימת אינה מקפידה על מה שצורך להකפיד, אין לסמן על שרוטה.
277. שאלת: האם מותר לאבל ללימוד תורה בחול המועד?
- תשובה: כן, ושום דין אבלות אינו נוהג ברגל.
278. שאלת: האם יש איסור תחומיין בחוח"מ?
- תשובה: אין איסור.
279. שאלת: האם יש איסור בהדבקת טיטולים לתינוק בשבת?
- תשובה: אין איסור (הערת התלמיד: לא מצד תופר ולא מצד מכח בפטיש).
280. שאלת: האם אפשר לסמן רק על חלק ולא על שחיתה רגילה, ולגבי עוף ירושלים חלק ידוע לו שזה בסדר, אבל לגבי משחתות אחרות הוא יודע שיש הרבה מאד בעיות.
281. שאלת: האם מותר להגדיל או להקטין את השלהבת של הגז ביום טוב?
- תשובה: מותר.
282. שאלת: האם מותר לטלול הלואה מהבנק בדירות?
- תשובה: מותר בغالל צירוף כמה גורמים: אין המילוה באה ישירות מהמלוה ללוה, (עוד) המילוה דיןנו כגוי (הערת התלמיד: ספק אם כוונתו שמדובר בחילוני המחלל שבת בפרהסיא, או כי חברה בארץ מוגבל וחשבת כגוף עצמאי, ואין דינה כיהודי לגבי דין רבית) שמותר להלוות לו בדירות.
283. שאלת: האם אפשר להתיר להתרחץ בחמין כאשרינו רוחץ כל גופו אלא רק רוב גופו?
- תשובה: אסור, דההיתר היה רק על רחיצת פניו ידיו ורגליים.
284. שאלת: האם אפשר להקל לסמן על קינוח שאשה עשתה בניר, כשהלא הייתה לה כוונה לבדוק את הניר אלא רק כבדיקה שגורתיית לדעת שהדם פסק?
- תשובה: כן (תוספת התלמיד: ואילו להפסיק תורה).

285. שאלת: האם מותר לרוחץ כל גופו בשבת בחמין שהוחמו בדוד שימוש?
תשובה: כן, כיוון שהם חמוי חמה.
286. שאלת: האם מותר לעקור צמחים קוצניים מדשא בשבייעת, כאשר המטרה היא רק לאפשר לлечת יחפים (ולא להשבחת הדשא)?
תשובה: מותר.
287. שאלת: האם מותר לטלטל שעון ברשות הרבים?
תשובה: כיוון שדרך מלבוש מותר.
288. שאלת: האם צריך להטביל פותחן שנקנה מגויי?
תשובה: לא, כי זה שימוש של תמייש ולא תמייש הסעודה עצמה.
289. שאלת: האם צריך לברך הגומל על טישה מעיל ים?
תשובה: יתכן שכן, ויברך ללא שם ומלכות.
290. שאלת: האם מותר לככotta את ברז הגז המרוחק מהכירה ביום טוב?
תשובה: אסור.
291. שאלת: האם יש לחוש לצינור המחבר מקוואות שהמים המוצאים בו הם זוחלים?
תשובה: לא.
292. שאלת: האם מותר להשתמש ביצירת שיש בה קרעים גדולים ביותר, באופן שרק בגדי מועט מחבר את החלק העילי של היצירת עם חלקו התחתוני?
תשובה: מותר.
293. שאלת: האם יש בעיה לטלטל אגרטל עם פרחים במים (cashef נ頓נים בספוג)?
תשובה: אין בעיה טלטל.
294. שאלת: האם מותר לבשל על אש, כשהיר לבני נוגע בסיר בשרי?
תשובה: אסור לדעת הרמב"ם, אף שפוסקים אחרים לא חוששים לכך.
295. שאלת: האם אדם צריך להמנע מלפתח חנות, כשהיש כבר חנות אחרת באותו מקום? האם צריך לחושש לכך כאשר השני יאבד את פרנסתו למגורי?
תשובה: אין צורך להמנע מלפתח חנות, כיוון שהחיד הקובע הוא מנהגת המדינה והעירייה.
296. שאלת: האם יש סוך איסור אם כתובים ה' ונוהגים בו מנהג ביזון?
תשובה: אין בדבר שום סוך איסור.
297. שאלת: האם מותר לפזר טלית בשמחת תורה מעל ראשינו התורה?
תשובה: מותר, אם לא מתכוונים לציל.
298. שאלת: متى צריך לברך את ברכת "להכניסו בבריתו"?
תשובה: בין החיתוך לפריעה.
299. שאלת: האם מותר להפעיל שעון מעורר הבני עלי בטריות? האם מותר לכוון את הצלצול? האם מותר להפסיק את הצלצול?
תשובה: הכל אסור (הערת התלמיד: כיוון שהוא לא מפסיק את פעולות הבטריה).
300. שאלת: אם המוחל סייע לחיתוך, האם פסל את מילאה?
תשובה: לא, דמיסייע אין בו ממש. ואפילו אם שנים היו עושים לא היה פסול.
301. שאלת: האם מותר לאשה לקשור את החצורתה, אם כבר הולידה בניים ובנות?
תשובה: אין איסור בזזה, אם לא נעשה לצמיתות. אבל לא תעשה כן לצמיתות, בגלל שעובר (הערת המעתיק: הבעל) על "לערב על תנזה ידריך" (יבמות סב ע"ב).

תוספת העורות דלהלן
ליקתתי מתוך CRCים הראשונים של פירוש הגרא"י קאפה
למשנה תורה לרמב"ם

301. כל מקום שכותוב ברמב"ם אודות "עכו"ם" הכוונה לכל גוי, אפילו אינו עובד ע"ז. כל שכן אלו בימינו שהם בחזקת רודף. ולא יצא מכלל "גויים" אלא גור תושב – הל' שבת פרק ב העורה כת 302. "ברוך כי העולמים" יש לומר בניקודفتح – הל' יסודי התורה, פרק ב העורה ל 303. ידיעתם של חז"ל באסטרונומיה, כך קבלו ממחמי אואה"ע – הל' יסודי התורה, פרק ג העורה א (וכן לעניין עוד חכמאות, מורה נבוכים ח"ג סוף פרק יד)
304. על הgalgalim וכוכבים אם הם בעלי נפש, יש לומר שרמב"ם אח"כ חוזר בו מדעה זו – הל' יסודי התורה, פרק ג, העורה כא
305. דין קימה לפניהם זקן, אין הכוונה בן ע' או בן פ' אלא "המופlag בזיקנה" והוא בן צ' שנה. ומה שנוהגים להדר בחציו קימה אינו אפילו מדרבן אלא מנהג בעולם – הל' תלמוד תורה פרק שני, העורות כ, כב
306. לפעמים רמב"ם מביא פטוק סיוע להלכה מסוימת מן דעתה שנודהית בוגרא, כי מביא אותו רק בדרך אסמכתא – הל' תלמוד תורה פרק שני, העורה כג
307. איסור "לא תtagודדו" אגדות נשמר רק לגבי מנהגים, ולא לגבי הוראת איסור והיתר, שבזאת על כל עדה לא לשנות מהה שמוקובל בידה – הל' ע"ז פרק י"ב העורה לד
308. לדעת רמב"ם אין שום שינוי ותיקון נעשה לנשمة המת אחרי מיתה, ואפילו ע"י גיהנם או יסורים אחר – הל' תשובה, פרק א העורה כד (וכן כתב רש"ג ב"אמונות ודעות", מאמר ט העורת ז-ח). אמר המעתיק יש לי ראייה מדברי ר' יוחנן בן זכאי "ואם כועס עלי, כעסו כעס עולם" (ברכות כח ע"ב). ועוד אמרו "אין כפירה למתים" (זבחים ט ע"ב). ובזה נמצא העורה נגד העורכים "תיקון למタ" ע"י לימוד מסוימים בעבורו אחרי מותו, או חלוקת פירות לשם אמירת ברכות הנחנין עכ"ל המעתיק).
309. יש להתייחס בזיהירות למסקנותיו של "ספר העיקרים" – הל' תשובה פרק ג סוף העורה לד
310. אין לשנות נוסח "יוצר" ביום שבת מהנוסח שנאמר בחול – הל' קריית שמע, פרק א העורה יה (ומה שננדפס בסידור תפלה "שיה ירושלים" (שנת תשנ"ט) שהגר"י קאפה ערך, הרי כתב בהקדמתו שנאלץ להשאיר בתוך הנוסח פרקים מסוימים שנהגו כמה מאות שנה בקהילות תימן, למרות שאין כן דעת רמב"ם).
311. עמידה בעת אמרת "קדושה קדוש קדוש" של יוצר, אינה מן הרואין – הל' קריית שמע, פרק א העורה יה
312. אפילו דברים שיש בהם צד איסור, אמרו "אל ישנה אדם מן המנהג" – (שם)
313. כל מקום שכותב הרמב"ם "עד שקיעת חממה", פירשו עד עצת הכוכבים. אבל הסתרת גופ החמה מעין רואים, עדין יום הוא – הל' קריית שמע, פרק א העורה כו; ובהלכות תפלה פרק ג העורה ט וכן חוזר על כך בהל' שבת פרק חמישית העורה יד
314. אין איסור ללבת ד' אמות בגilio הרראש. ורק בתפילה אסור להוציאו מפני אזכרת שם ה' בגilio הרראש. אבל כל דבר שנתקבל על הרבים כזולול ואפקוטא ודאי אסור לעשות בבית הכנסת – הל' תפלה פרק חמישית, העורה טו
315. אין לעשות בפרוכת של ארון הקודש בבית הכנסת שום ציורים (עיי"ש פרטימ) – הל' תפלה, פרק חמישית, העורה כ
316. אין פוסקים הלכה ע"פ מעשה שהיה, אלא אם כן נאמר בוגרא "אמר ר' פלוני" – הל' תפלה פרק חמישית, העורה לה
317. אין לומר "הלו" ביום עצמאות או שום חג שלא קבועו חז"ל כדי שלא יהיה "מחלל ומגדף" (שבת קייח ע"ב), אלא יש לחבר לשם כך מגילה מיוحدת – הל' תפלה פרק שביעי, העורה לג. ושוב חוזר על כך: "וain anno יודעים טעמי חז"ל בחומר זה". – הל' מגילה וחנוכה פרק ג סוף העורה כ

318. מותר לו לאדם לברך ברכת הנהנין ולכונן רק על פרי מסויים, ומיד לברך שוב אותה הברכה על מין פרי אחר המונה לפניו (כדי לקיים ק' ברכות, ואין בזה משום ברכה לבטלה. ודלא כמג"א) – הלו' תפילה פרק ז, הערה מט

319. נגד חזורת הש"ץ לחצאיו, שמברך בקול רק עד סוף ברכת קדושה – הלו' תפילה פרק ט הערה ח

320. העוניים לקדיש, אינם חייבים לעמוד – הלו' תפילה פרק ט הערה לו'

הרמב"ם לא הזכיר שיש לשומע איזה ברכה לעמוד בעת שישמעו אזכור שם ה' – הלו' ע"ז פרק ב הערה לד
321. לא בטלת תקנת החכמים אפילו כאשר בטל הטעם שימוש כך תקנו – הלו' תפילה, פרק ט הערה נ'

322. לא נהגו לענות "ברוך הוא וברוך שמו" – הלו' תפילה, פרק ט הערה יז

323. הרמב"ם כתוב תשובה (מהד' בלאו, סי' רצד) שאם קראו ב齊יבור בספר תורה שהוא פסול, בדייעבד יצאו ידי קריאה – הלו' תפילין פרק עשרי, הערה א (ואמנם למעשה הגראי' קאפה כתוב בעמ' תיז הערה א

שאין לשנות מהפסק ב"משנה תורה").

324. אין להביא מטה (כדי להספידו) אפילו להזכיר של בית הכנסת, כל שכן לבית הכנסת עצמו – הלו' תפילה פרק יא סוף הערה כא

325. ברכת מעין ג' על מיני מזונות היא מדאוריתא, ועל שאר ז' מינים היא מדרבנן – הלו' ברכות פרק א הערה ג'

326. אין איסור לדבר בין נטילת מים אחידונים לברכת המזון. אבל אחיד שמזגו את הocus, אסור. ואחרי נטילת ידים בתחילת הסעודה אין איסור לדבר, רק אסור לאכול ולשתות – הלו' ברכות, פרק שני הערה סד

327. לעניין לבישת תפילין כל היום, והחשש מפני היסח הדעת מהם, הביא הגראי' קאפה דברי ספר "בן ידיד" (ר' ידידה שמואל טרייקה) ומשמע כי מסכים לנוהג כדעתו לקולא: "דבמתעסך וועשה מלאכתו שהוא צורך, וברשות עבידי דכתיב יוחרת בחימ' זו או מנות, או כשיישן עראי לצורך בריאות הגוף, אין לו עונש היסח הדעת. ודוקא ביושב בטל צריך וחיב למשמש בכל שעה וכו'. ובמחשב מחשבות דעתמא הוא חייב למשמש ולא ישכח" – הלו' תפילין סוף פרק ד, הערה ס'

328. לפי רמב"ם אין איסור בסחיטת שעורות בשבת – הלו' שבת פרק ב הערה כה

329. על הריגת כנים בשבת, כיוון שלא נודע במציאות שהיצורים אינם נוצרים מקודמים, אסור להרוג אותם בשבת – הלו' שבת פרק יא, הערה ד (עד הלו' שר אבות הטומאות, פרק ד הלכה ח, ציון י').
והרב נחום אליעזר רבינובי, מחבר "יד הפשוטה" לרמב"ם, ביאר כי כיוון שנולדו מביצים שאינם נראים בלי עזרת מיקרוסקופ, נחשבו כבאים מן הזיהה. וכך כתוב "חכמת אדם" לעניין שתיתת חומרץ.

330. המנהג בתימן לא לברך על הדלקת נר של יום טוב – הלו' שבת פרק חמישי סוף הערה ז'

331. לא אמרו "אין הלכה בדברי תלמיד במקום הרבה" אלא כשנחلكו במשא ומתן בהלכה פנים אל פנים.
אבל כשנחلكו כשי הולקין דעתמא, הלכה כבתראי – הלו' שבת פרק ב תחילת הערה לה

332. פלאטה חשמלית – אין להחזיר לה תבשיל בשבת, בין מבושל או לא מבושל, בין לה בין יבש, ואפילו לא הניחו ע"ג קרקע. והרי זה כמבל של בשבת – הלו' שבת פרק ג הערה יב

333. ועוד לשון הרב: "להחזיר על האש או על הפליטה של השמל, אם דבר שלא בשל כל צרכו, הרי זה חייב דבר תורה. ואם דבר שנתבשל היטיב, הרי זה אסור מדרבנן. ולפיכך לעולם אסור להחזיר על האש או על הפליטה דבר שהו רם מעלה אפילו והוא עדיין בידו אפילו דעתו להחזיר" – פרק ט הערה יב

334. טלטול מוקצת – אין מוקצת בדבר שהחומר לקרקע – הלו' שבת, פרק חמישי, סוף הערה לו' (ולכן "הזוזת המפסק של השמל בשעה שאין זרם כדי לגרום כיבוי או הדלקה, מותר" עכ"ל).

335. בשבייעית, מדוע זרעה בקרקע נחשבת אב, אבל זמירה ובצירה הם רק תולדות – הלו' שבת פרק ז'
הערה ד ד"ה ולע"ד לך"

336. מותר להכין "סלט" בשבת ואף לחותכו دق دق, וליתן בו שמן וחומץ ואין בכך ממש נראה ככובש.
אבל יrok שאינו נאכל ואין דרך לבשלו, המרטסקו או מחתכו دق دق פטור אבל אסור. ובפירות אין בהם

תחינה כלל כי נאכלים כשם חיים – הלו' שבת פרק ז סוף הערה ז

337. לשון "קשה" שהזכירו חז"ל, אינו דוחה עצם ההלכה שנאמרה שם – הלו' שבת פרק ח הערה ד, עמ' קנד ד"ה כתוב הנובי

338. בעניין סחיטת הפוזים בשבת, לכואורה נראית בדעת הר"י ר' שאין בזה איסור. אבל עדין צ"ע – הל' שבת פרק ח העירה כת. עוד עיין הל' שבת פרק כא העירה לט
339. מותר ללקט אוכל מתוך פסולת, או אוכל מתוך אוכל ולהניח לפניו לאותה סעודה ע"פ שיאכלנו בעוד שעיה – הל' שבת פרק ח העירה לו
340. כאשר האוכל והפסולת נבדלים אלא שהם מחוברים הborrowן הטבעי, כגון קלח חזורת שהעלים החיצוניים רקובים למגמי וראים לאכילה, מותר להוציאם ולזרוקם ואין בזה חשש ברירה כלל – הל' שבת פרק ח העירה לו
341. אסור לחמם מים בשבת, וזה אפילו פחות מבישול אלא חימום בלבד, כל שהכשו רוחיצה לאיסטניס כרבנן גמליאל, ככלمر פושר – הל' שבת פרק ט העירה ג
342. עליה תה – כל שכבר נתבשל, אין בישול אחר בישול, ואין בישול אחר צליה ואפייה. אבל למשה נראה שאין לערות מכל ראיון על עלי התה – הל' שבת פרק ט העירה ח (הגרא"י קאפה מבאר מדוע מותר לערות עליהם מכל ראיון, כי העלים קשים, וגם אין כוונה לבשלם אלא להוציא תמציתם וזו יוצאה גם בלי בישול, גם במים קרמים. אלא שהחומר מאיצ' התהיליך)
343. מותר לאדם לרוחץ כל גופו בשבת לדעת רבנו ולסחוות שערו ואין בו שום חשש וכו'. אף לרוחץ בסבון מותר לדעת רבנו, אף בחמין שהוחמו בדוד שימוש" – הל' שבת פרק ט העירה לב (עוד על ההיתר לשימוש בסבון – הל' שבת פרק כא העירה מב)
- וחזר על דבריו אלו להלן לעניין רוחיצה במים שהוחמו בדוד שימוש יש לו דין כלי שני והוא מותר. ובזה הורו במגרא "קח בכלי שני ותן". והוסיף: "ויש בדבר גם מצוה דבכלל עונג שבת הוא" – הל' שבת פרק כב סוף העירה טז
344. מותר להכנס מים למקפיא ע"פ שנעשה קוביות קרה, כיוון שאתה מוציאו, ומיד הוא נמס – הל' שבת פרק ט סוף העירה לו
345. לעניין הדבקה "טיטולים" כחיתול לתינוק, והפרדת החיבור: "סוג הדבקה בדק צמיג שאינו מתיבש ומתקשה עד שנעשים שני החלקים לאחדים בידינו, כגון דבק התהובות 'פלסטיר', אינו בגדר תופר כלל. כמו שהמשחיל מטיל ברזל בשתי חתיכות בגד, (הערה המעתיק: כגון סיכת בטחון) ע"פ שמהברן אינו בגדר תופר, לפי שאין דרך תפירה בכך וכו' (והוא הדיין) אותן חיתולים חד פעמיים הנקראים 'טיטולים'" – הל' שבת פרק ט סוף העירה כא
346. מותר לzechacha שניים במשחת שניים ללא כל חשש ממראה. "אם משומם הוצאה דם אין לחוש דלאו פסיק רישיה היא" – הל' שבת פרק יא העירה יג
347. על כיבוי שריפות: "נראית דבמציאות של ימינו מותר לכבות לכו"ע גם לדעת רבנו שפסק כר"י, כיוון דייכא הרובה חמריים דליקים העשויים לפשט את הדלקה ב מהירות גдолה עד שאין ספק לצאת מן הביתם. ויש קטנים הלנים בערישותיהם והוריהם אין עמם, וסכנות נפשות לא רק קרובה לודאי אלא אף ודאי. כל שכן אם נקה בחשbon בלוני הגז העשוי להתפוצץ ולהרוו מבניים על יושביהם בטרם יעירו ויתעורו על מציאות הסכנה" – הל' שבת פרק יב העירה ח
348. על קביעת רשות הרבים ע"פ שאין שם שישים ורבע. אבל אם אין שני הפתחים מכוננים זה כנגד זה, הוי לה כרשות היחיד כדי חצאות העולם. הוא הדיין אם יש כמה פתחים ואינם מכוננים זה כנגד זה – הל' שבת פרק יד העירה ג
349. הלכה כרב באיסורים, אבל אין זאת ההכרעה כאשר ר' יוחנן מסכים לשמו אל כנגד רב – הל' שבת פרק י העירה מב
350. על המנהג לרשותם (בלי דיו) סימניות בספר תורה כדי לכוון הקורא לקרוא בדיקנות – הל' שבת פרק יא העירה מב
351. קטן, כל שהוא בן דעת להבין שהוא עושה נחת רוח לאביו, יש להפריש אותו מלחלל שבת – הל' שבת פרק יב העירה טז
352. הביטוי "מפני השמועה" ככלmr דברים המקובלם איש מפני איש עד משה רבנו – הל' שבת פרק יב העירה יט
353. רמב"ם לא הביא בספרו דברי גمرا אם אינם מצויים – הל' שבת פרק טז תחילת העירה יב (ע"ע הל' שבת פרק יב העירה יד עמי רנא "השמית רבנו הוא דף מא")

354. עירוב הנעשה כולם בצורת פתחים מכל צדי המוקף, הוא עירוב מועיל גם לפיק'ם, וטוענים מהמיררים בזה – היל' שבת פרק טז הערכה כת
355. חוטי עירוב המונחים מהצד של העמוד, כשר. "ויש לסמוק על חוטי החסל וטלפון משום צורת הפתח" – היל' שבת פרק טז הערכה לה
356. שיעור אמה הוא חמשים ס"מ – היל' שבת פרק יז הערכה סב
357. חצי שיעור בהיל' שבת איננו אסור מה תורה – היל' שבת פרק יח הערכה ב אבל במאכילות אסורות הוא אסור מה תורה, וכן ביום הקפורים (hil' שבת פרק א הערכה טו)
358. פירוש חדש במושג "נוצר את הטבלה" – היל' שבת פרק יב הערכה יד
359. נשיאת אבן תקומה, שהאהה לא תפיל, מדוע חז"ל לא אסור – היל' שבת פרק יט הערכה לאג
360. על עבודת גוי בשבת – היל' שבת פרק כ תחילת הערכה לאג
361. מותר להמליח סلط. מה שאסור חז"ל הוא דבר שהמליח משנה את ערכו, כגון צנון ומסלול חריפותו.
362. מותר לקפל טלית ולהניחה בנווהrik אף שאינו צריך לה באotta שבת. והוא הדין כל קפול של בגדי נוח ומוסדר להעבירו בלבד למקום – היל' שבת פרק כב הערכה כא
363. מותר לבוש בשבת ברה"ר כובע עם שלדים רחב טפה, גם בלי קשרו – היל' שבת פרק כב הערכה עג
364. מותר לפתוח קופסאות מזון בשבת. וכן מכסה לבקבוק יין ושאר מני שתיה – היל' שבת פרק כג הערכה ג
365. לדעת ה"מגיד משנה" אין בזמןנו מי שאפשר לקרוא לו צורבא מרבען, אבל רmb"ם רשם דין ת"ח בעשרה מקומות – היל' שבת פרק כג הערכה ו
366. מותר להקיש בדלת אם אינו דרך שיר – היל' שבת פרק כג סוף הערכה י
367. ביקורת הריפה על הרקודים שנוהגים ב"שמחה תורה" ועל משקאות הריפים ועוגות שמביאים אז לבית הכנסת – היל' שבת פרק כג הערכה יא
368. שטיפת כלים מלכלוכם, מותרת אפילו כשיש לו אחרים נקיים להשתמש בהם ואין לו הכרה לשוטף. אבל אין לשוטף כדי להכין לחול – היל' שבת פרק כג סוף הערכה נ
369. על שיחה בטלה בשבת ועל משחך בקוביא – היל' שבת פרק כג הערכה ני
370. מותר לדרשנים המלמדים תורה לחתת שכר או"פ שזה עבור שבת. והוא הדין לחזונים – היל' שבת פרק כג הערכה סג (וביאר זאת בפרק ו סוף פסקא מו)
371. איזה תרגום של תורה שבע"פ מותר לשים במקום תורפה – היל' שבת פרק כג הערכה סה (לפי ר' יהושע הנגיד: כתבי קודש נקראו כך רק כשהם בכתב אשורי ובלשון הקודש)
372. למד התינוקות חכמה או כתב או מלאכה, ההתעסקות בכל אלו היא מצוה – היל' שבת פרק כד הערכה ב
373. לדעת רmb"ם, הרהור לאו כדיbor דמי – היל' שבת פרק כד הערכה ג
374. אסור לומר פיויטים בשבת שיש בהם בקשנות ותפילה – היל' שבת פרק כד הערכה טו. ועוד עיין היל' שבת פרק ל הערכה צז
375. מוקצת, אין לטלטל כלי (אפילו של היתר) כשאין לו שום צורך לטלטלו – היל' שבת פרק כה הערכה ג
376. בוגמר אכילתון, מותר לנוקות שולחן אכילה מהפסולת שעליו, שלא יהיה מושבו כרפת בקר – היל' שבת פרק כה הערכה ג
377. טעם מדוע אומרים קידוש בליל שבת "כי השקפות, אם לא יהיו להם מעשים לבסם ולפרנסם בהמון, לא יתקיימו" – היל' שבת פרק כת הערכה א
378. קידוש, לפי רס"ג חייב כל אחד מהנוכחים היוצאים ידי חובה לטעם מן היין – היל' שבת פרק כת הערכה כה
379. יין שהומתק עם סוכר, פסול לקידוש. ועדיף לבדוק על יין צמוקים או על הפת – היל' שבת פרק כת הערכה לה
380. יין מבושל אין לקדש עליו – היל' שבת פרק כת הערכה מ
381. כיצד מתקנים כוס פגום (ולא עיי שפיקת יין נוספת לתוכו) – היל' שבת פרק כת הערכה מג
382. בלילה פסה יש לברך על מצה וחצי – היל' שבת פרק ל הערכה כ
383. מה שקוראים "קרין" איננו המרור עליו דברו חז"ל – היל' חמץ ומצה, פרק ז פסקא לו

- 383-א לפ"י רמב"ם יש לשותות כוס חמישית בלבד סדר פסח, וכך נהג הגר"י קאפה (הלו' חמץ ומצה, פרק ח הערה לג. ועיין על כך קונטראס של הרוב מנהם כשר, בסוף "הגדרת פסח ארצישראלית", מהד' שנות תש"י).
384. "והבדילנו מן התועים", ואפ"ל הם מזער ישראל – הלו' חמץ ומצה, פרק ז פסקא יג
385. בليل הסדר, ב' כוסות הראשונות אינן צריכות ברכה אהרוןה, כי ברכת המזון פורטתן – הלו' חמץ ומצה, פרק ח פסקא טז
386. מנהג תימן לשטווח כל אחת מרבע כוסות לפני שמלאים אותה לשתייה – הלו' חמץ ומצה, פרק ח פסקא טז
387. ביאור של "חותפין מצה" הוא שאין הבוצע מניח מצה לפנייהם וגם אינו נתן בידם, אלא כל אחד מהם פושט ידו וממהר ומכלב ממנו – הלו' חמץ ומצה, פרק ז פסקא טז
388. ביקורת נגד בת דין המשתפים שלא כראוי מלסדר מתן הגט לאשה, וגורמים זהה רעה בעולם – הלו' אישות פרק טו, סוף פסקא יה
389. אשה התובעת גט בטענת "מאיס עלי", יש לדיןנים לעוזר לה להשיג גט מבעה – הלו' אישות פרק יד פסקא טז
390. דין נדה. זיבת דבר לח איננה ההרגשה הגורמת טומאה דאוריתית – הלו' אסורי ביה פרק ט פסקא א
391. זוכים לחיי עזה"ב מי שעושה מה שכותב בתורה, יודע את ה' דעת גמורה נכוна – הלו' אסורי ביה פרק יד פסקא ח

הלו' אבלות

392. מותר להלין את המת לכבודו, כלומר להביא ארון ותכרייכון והדים וכו' אבל לא מלינים כדי שיבואו קרוביו מהויל – הלו' אבל, פרק ד פסקא ח
393. נגד ביקורי קברות, ויש זהה דרכי האמורית – הלו' אבל, פרק ד פסקא ה
394. אסור לאבל לגלה שער שעל שפטו – הלו' אבל, פרק ה פסקא ב, בשם המפרשים
395. "אי הוז" בגדים (בלשון חז"ל) האסור לאבל הוא בחומר כביסה, אבל החלקת הבגד ע"י מגהץ אינו גיהוץ עליו דברו חז"ל. ואם אין לו מה להחליף, ישים הבגד מראשותו כשעה ואח"כ מותר לו ללבוש את הבגד. ובגדי צבעונים מותר ללבוש ואפ"ל החדשם. ולענין גופיות ותחתוניות, אין שום איסור להחליף וללבוש בימי אבלותו – הלו' אבל, פרק ה פסקא ג (ועל הדין בכלות השבעה ותוק שלושים, ע"ע הלו' אבל, פרק ו פסקא ד ד"ה למושג בגדים חדשים)
396. אבל מותר ברחיצה שאינה של תעוג – הלו' אבל, פרק ה פסקא ד
397. אבלים לא יעסקו בשיחה בטלה. ובתימן נהגו לקודוא כל סדר הלו' אבלות של הרמב"ם, וכאשר סיימו, התחילושוב מההתחלת – הלו' אבל, פרק ה פסקא יד
398. טוב שהאבלים ינהגו עטיפת הראש, ומרים את העטיפה למעלת מפדותתו – הלו' אבל, פרק ה פסקא טז
399. אבל על אביו ואמו, לאחר שלושים יום יכול להשתתף בסעודת מצווה (ניסיונו וכדומה?) – הלו' אבל, פרק ו פסקא ו (ע"ע שם בדף קنب, ד"ה נראה לי במנגגי אבלות)
400. אין איסור הנאה מבית הקברות כי אם בקשר של בניין (שהוקם עליו מצבה). אבל קרע אינה נאסרת. ומה שאמרו חז"ל "אין מרעין בהם ואני מלקטין עשבים" הוא מפני שיש בזו קלות ראש, ולא מדין איסור הנאה – הלו' אבל, פרק יד הערה יג